

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

Den farliga vindkraften
Jessikka Aro
Plast

nr 4 2019 årgång 45 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
Nummer 4 2019
Nummer 266 från starten
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 Stockholm
redax@contra.nu 08-720 01 45
bestallning@contra.nu

contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
contra.nu/for-prenumeranter
Användarnamn och lösenord finns endast i
den tryckta versionen av Contra

Nätbutik

Gå in på
contra.nu/contras-natbutik/

Facebook

facebook.com/pages/
Contra/128635870583878

Twitter

twitter.com/contranu

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)
Beställning: prenumerera@contra.nu
Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4. Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.
Bibliotekarie: Filip Björner.
Övriga medarbetare: Karl-Göran Bottwyk,
Tommy Hansson, Britt-Louise Hoberg,
Bertil Häggman, Bertil Lindblom och
David Stavenheim samt Christer Arkefors i
Italien, Bertil Wedin i Mellersta Östern och
Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2019-08-12
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlshamn 2019

Skatteutplundringen fortsätter – men den göms undan

Sedan 2014, regeringen Reinfeldts sista år, har skatternas andel av BNP ökat från 42,6 till 44,0 procent av BNP (under Reinfeldt-åren sjönk de från 46,6 till 42,6 procent).

Skatterna kommer att fortsätta att öka, men inte i form av högre inkomstskatter och arbetsgivaravgifter. Det blir istället smygskatter. Svårare för skattebetalarna att uppfatta, men lika dyra.

Regeringen kommer att föreslå en skatt på plastpåsar som förväntas ge staten 3 miljarder kronor per år i intäkter och skattebetalarna lika mycket i utgifter.

Den redan införda flygskatten ger staten intäkter på 3 miljarder per år, och skattebetalarna lika stora utgifter.

Kemikalieskatten drabbar i första hand inte kemikalier utan hemelektronik som TV-apparater och datorer samt vitvaror och snart även kläder. Skatten infördes 2017 och höjdes nyligen med drygt 30 procent. Tanken var att skatten ursprungligen skulle ge 2,4 miljarder i skatteintäkter (på den lägre nivån från 2017), men resultatet blev bara 1,3 miljarder.

Höjd specialskatt på kärnkraftsproducerad el leder till fyra nedlagda kärnkraftverk och kraftigt sänkta skatteintäkter, samtidigt som den svenska elförsörjningen förskjuts i riktning mot kolproducerad elkraft (importerad från Danmark, Tyskland och Polen).

Skatt införs på förmånen av att ha en sjukförsäkring, det vill säga en försäkring som motsvarar det som alla har genom den allmänna sjukförsäkringen, men som uppfattas som bättre genom att väntetiderna är kortare. Den som har en sjukförsäkring betald av arbetsgivaren betalar nu tredubbelt. Först en gång för den allmänna sjukförsäkringen (som alltså inte utnyttjas), sedan en gång för det löneutrymme som använts för att betala sjukförsäkringen och sedan en tredje gång som förmåns-skatt. Skatteintäkterna lär bli små, eftersom antalet sjukförsäkringar kommer att sjunka ordentligt.

Nästa år ska biltullarna i Stockholm höjas med 350 miljoner kronor.

Skatten på el är 58 procent av det pris som kunderna betalar.

Skatten på bensin är över 60 procent av det pris som kunderna betalar. Skatten är indexerad så att den ökar med mer än priset på andra varor och den höjs utan att det behövs något riksdagsbeslut.

Januariöverenskommelsen talar om 15 miljarder i ”grön skatteväxling” hittills genomförda eller föreslagna ”gröna” skattehöjningar har dock inte åtföljts av några genomförda eller föreslagna andra skattesänkningar (undantaget avskaffandet av värns-katten).

CONTRA-NYTT

Så fungerar din prenumeration på Contra

Prenumerationer på Contra fungerar så att en årsprenumeration är på sex nummer, oavsett när på året prenumerationen börjar. När prenumerationen upphör får du ett meddelande från Contra tillsammans med det sista numret på din prenumeration. Skulle du av misstag betala en gång för mycket förlängs prenumerationen med ytterligare ett år även om prenumerationen just då inte är slut. Vi bifogar alltid ett inbetalningskort till tidningen för dem som vill beställa varor eller ge ett bidrag.

Omslagsbilden. Vindkraftverk. Foto: Mostphotos/Alexander Farnsworth

Vindkraften är farlig – Del I

Julafton 2015 föll 400 ton skrot ner från himlen, i Lemnhult nära Vetlanda. Det öronbedövande brakket kan vi bara föreställa oss, eftersom de som i media har vittnat om ljudet inte befann sig direkt i närheten. Om du eller jag själva skulle ha stått där och tittat upp i skyn; hur små skulle vi ha känt oss då? Hur skulle du ha mått om du såg 33 stora traktorer på vardera 12 ton komma farande mot dig, eller om du istället såg 100 små traktorer på vardera 4 ton som obönhörligt föll rakt ner mot din lilla kropp?

Ja, vi måste dra till med en liknelse för att konkret åskådliggöra vad det handlar om. 400 ton är mycket. Vindkraftstornet som föll var indelat i sex sektioner, och det var de fem övre sektionerna som tillsammans rusade ner mot marken och krossade träd och buskar, samt blockerade en väg. I vindkraftsparken fanns 32 likadana torn och det var ett av dem som kollapsade. Vad var det egentligen som hände? Haverikommissionen lade fram sin rapport den 22 februari 2017, och i sammanfattningen läser vi detta:

”Det vindkraftverk som föll, torn 15, hade vid tillfället varit i drift i nästan tre år. Tornet var 129 meter högt och hade en turbindiameter på 112 meter.

”Tornkonstruktionen bestod av sex sektioner som upptill och nedtill var försedda med flänsar. Flänsarna var sammanfogade med skruvförband. Skruvförbandet i den första flänsen, det vill säga mellan den första och den andra sektionen, brast och den övre delen av tornet (fem sektioner) föll. Tornets nedersta sektion, som var förankrad i ett betongfundament, stod efter händelsen kvar. Haverikommissionen har konstaterat att de skruvar som hade hållit samman det brustna skruvförbandet hade utmattningsskador som medförde att de inte längre kunde tåla den belastning de utsattes för. Flänsytorna bar spår av korrosion som troligen härstammar från skruvarna.”¹

Haverikommissionens rapport visade också att: ”Lemnhult vindpark [har] under de drygt tre år som vindkraftsparken varit i drift haft problem med lösa och trasiga skruvar i vindkraftverken. Dessa brister rapporterades inte av verksamhetsutövaren Lemnhult Energi till länsstyrelsen som är tillsynsmyndighet för verksamheten.”² Vindkraftsparken som är en av de största i Södra Sverige drivs från 2017 vidare med 31 torn, trots att Statens haverikommission skrev: ”Det går dock inte att säga att fler arbetsplatsbesök eller kontroller av monteringen på plats skulle kunna ha förhindrat olyckan. Såvitt haverikommissionen känner till finns det inte någon kontroll som hade kunnat göras som hade svarat på om rätt förspänningskraft hade uppnåtts.”³

Filip Björner

*filip.bjorner@
contra.nu*

Det tog alltså bara tre år, samt lite slarv med några skruvar, för att 400 ton vindkraftverk skulle bli 400 ton skrot. Så, hur farlig är egentligen vindkraften? Kan vi förvänta oss flera haverier? Och har vindkraften hittills resulterat i några dödsolyckor här i Sverige? Ja, dödsolyckor har inträffat i form av arbetsplatsolyckor. Låt oss titta på några olyckor och tillbud i kronologisk ordning.

Tillbud, skador och dödsfall

De flesta arbetsplatsolyckor och andra slags olyckor som orsakas av vindkraften här i Sverige kommer vi aldrig någonsin att få höras talas om, eftersom det ligger så starka miljöistpolitiska och subventionsekonomiska motiv till grund för att mörka. Men en del incidenter sipprar det likväl fram information om i olika medier, främst på grund av brottsanmälningar.

Man kan invända att olyckor relaterade till byggnation, transport, drift eller underhåll av vindkraftverk inte bara är rena vindkraftsolyckor. Men då ska man ha klart för sig att alla olyckor av detta slag som är relaterat till kärnkraft i den

¹ havkom.se 2017-02-22.

² Vetlandaposten.se 2017-02-22.

³ Ibid.

offentliga statistiken klassificeras som kärnkraftsolyckor. Vi kan inte bedöma vindkraftens farlighet i jämförelse med andra energislag utan att använda lika stränga kriterier för urvalet av de olyckor som ska räknas in.

Fallskärmshoppare ihjälslagen av kraftverksvinge

Den skotska organisationen Caithness Wind Farm Information Forum (Cwif) är ett privat initiativ som försöker samla statistik över världens alla vindkraftsolyckor. De uppskattar dock själva att deras statistik bara täcker cirka 9 procent av alla de globala olyckorna. För tidsperioden 1992–1996 hade de koll på ett genomsnitt av cirka sex vindkraftsolyckor årligen. Sedan dess har vindkraften byggts ut avsevärt, så för åren 2007–2011 var genomsnittet för de olyckor de kände till cirka 128 per år. Och detta anser de alltså utgör enbart cirka 9 procent av totalen.⁴

Här ska vi nu titta på ett axplock av specifika vindkraftsolyckor och tillbud. Cwifs statistik omfattar enbart tio olyckor för hela 80-talet. Två av dem sker i Danmark och de övriga åtta i USA. Nio av de tio olyckorna var dödsfall. Den första ägde rum 1980. Det var en fallolycka från ett torn i Montana. Den sista inträffade i Oregon. En arbetare dog när en rem som skulle skydda honom från att falla istället drog in honom i det spinnande maskineriet. Rättsläkaren ansåg att dödsorsaken var ”multipla amputationer”.⁵

För åren 1990–1994 listar Cwif 8 dödsolyckor och en brand, samt några andra olyckor. För åren 1995–1999 är det 7 dödsolyckor och 5 bränder, men ett stigande antal övriga olyckor. Det handlar bland annat om vingar som flaxar iväg några tiotals eller några hundratals meter.

Den 18 februari 1997 flög vingdelar 300 meter och hamnade på andra sidan av en väg i Tyskland och den 6 november det året dog en reparatör i danska Lemvig när han arbetade med en Vestas-turbin. I Halland flög en turbinvinge från ett Vestas-vindkraftverk iväg nästan 150 meter den 5 februari 1999. Den 3 december var

⁴ eastcountymagazine.org 2012-04-04.

⁵ Ibid + Cwifs olycksöversikt.

det storm på Jylland och 8 turbiner förstördes.⁶

Den danska ön Samsø utsätts för ett vindkraftshaveri den 21 januari 2000. Då slungas ett vingblad iväg 200 meter. På färden brakar det genom en fönsterruta och det plumsar till sist ner i en simbasäng. Ett annat blad från samma turbin färdas tre gånger så långt genom luften, det vill säga 600 meter. En vecka senare blåser det upp till storm igen på Jylland. Det resulterar i att tre vindkraftsturbiner förstörs.⁷

En 23-årig kvinnlig fallskärmschoppare dog då hon söndagen den 28 maj år 2000 på nedfärden träffades av en vindkraftvinge i Lemkenfeld vindpark på den tyska ön Fehmarn. Polisen i Oldenburg tror att vinden blåste henne ur kurs, mot vindkraftverket.⁸ Givetvis händer det att fallskärmschoppare också dör när de hamnar i träd eller på berggrund etcetera, men deras överlevnadschanser är då avsevärt större än när de dessutom träffas av en snabbt roterande metallvinge.

Den 29 juli 2000 hamnar ett litet flygplan i dimma i Mellanvästern, Wisconsin. Det kraschar i ett vindkraftverk. Fyra personer omkom.⁹

Brand utanför Karlskrona

En bara två år gammal Vestas V66-turbin havererade den 15 mars 2001 i Oederquart, några mil norr om Bremen. Ett rotorblad bröts sönder. Det for iväg 100 meter. Händelsen föranledde Vestas att undersöka 200 turbiner av samma modell. De hittade en eller flera turbiner med samma defekt vid Emden.¹⁰

En brand inträffade i havet utanför Orranäs i Karlskrona den 3 mars 2002. *Sydöstran* berättade att vindkraftverket befann sig två till fyra kilometer ut i havet utanför Jämjö. På land såg man tydligt den tjocka och svarta röken när det brann högst uppe i tornet. Räddningstjänsten i östra Blekinge visste inte vad som var brandorsaken, men de gissade på att det kan ha varit olja som runnit ut och fattat eld. En brandingenjör från räddningstjänsten förklarar i tidningen att man kanske inte kan släcka branden utan bara låta den brinna tills den självslocknar. Ett danskt bolag (Vestas?) som ägde

⁶ Cwifs olycksöversikt.

⁷ Ibid.

⁸ windpowermonthly.com 2000-07-01.

⁹ Cwifs olycksöversikt.

¹⁰ Ibid.

På julafton 2015 rasade ett vindkraftverk i Lemnhult i Småland över en skogsväg.

kraftverket varnade för att delar av det kunde rasa samman. Det fanns dessutom mycket olja inuti kraftverket som kunde rinna ner längs tornets insida.¹¹

En brand utbröt i ett tyskt vindkraftstorn nära Saarburg den 22 oktober 2002. Brandmännen kunde inte göra något åt det. I den starka vinden flög ett gnistregn och rotordelar iväg och nådde fram till en väg. En huvudled stängdes därefter ner av polisen i elva timmar. Fyra dagar senare drabbades en vindkraftsturbin nära Heinsberg av en olycka. Ett rotorblad vek sig och föll ner till marken. I Norge kapade vinden av ett maskinhus från ett vindkraftstorn den 29 oktober. Det inträffade på ön Havøygavlen vid Norges nordspets, några mil norr om Hammerfest.

En storm knäckte sex vindkraftverk i Japan den 11 september 2003. Det skedde på ön Miyakojima. Tre av verken klarade sig med bara krossade vingar och skadade maskinhus. De andra tre, varav två hade Micon M 750/400kW-turbiner och ett hade en EnerconE40/500kW-turbin, kollapsade och fyllde marken med skrot. Den 15 oktober 2003 krossade en 25-åring huvudet när han föll 30 meter från en lös stege inuti ett vindkraftverk i Neuruppin nordväst om Berlin.¹²

Brand i Nystad i Finland

År 2004 var olyckan framme i Finland. En brand totalförstörde ett vindkraftverk utanför Nystad.¹³ Under 2004 tog det inom vindkraftsenergi världsledande

¹¹ sydostran.se 2002-03-04.

¹² Cwifs olycksöversikt.

¹³ svenska.yle.fi 2017-01-06.

bolaget Vestas bort samtliga turbiner från de havsbaserade vindkraftverken längs Danmarks västkust, eftersom de inte klarade av påfrestningarna. Liknande problem uppstod längs den brittiska kusten under 2005.¹⁴

Chettikulam i Tirunelvelidistriktet är belägen invid Indiens sydspets. Där utbröt en turbinbrand den 18 juni 2006. Vindkraftverket var relativt litet så brandkåren lyckades bekämpa branden under loppet av två timmar. Enligt polisen startade händelsen med en explosion i turbinen. Turbinsplittret spreds i nejderna i en hel kilometers omkrets.¹⁵

I november 2006 bröt ett hundra meter högt vindkraftstorn ihop vid Oldenburg i Tyskland. Det började haverera utan förvarning då ett plötsligt vindtryck slet av ett rotorbladsstycke med en hög smäll. Det 10 meter långa fragmentet flaxade iväg 200 meter.¹⁶

Myndigheterna beordrade en undersökning av sex andra turbiner av samma modell. Sommaren 2007 lades resultatet fram. Det ledde till en direkt avstängning av fyra av de sex turbinerna. Kontroll visade på fabrikationsfel och oegentligheter.

Tyskland hade vid denna tid mer än 19000 vindkraftverk, varav många ofta stängdes ner och olyckor var frekventa. Fabrikörerna hade lovat 20 års garanti för de flesta kraftverken, men växellådornas levnadstid var trots det i regel bara fem år.

¹⁴ spiegel.de 2007-08-20.

¹⁵ windaction.org 2006-06-19.

¹⁶ spiegel.de 2007-08-20.

I december 2006 flög rotorbladsfragment från ett vindkraftverk genom luften som landade på en väg nära staden Trier. Det skedde precis innan rusningstrafiken skulle dra igång.¹⁶

Bröts i två delar i Schleswig-Holstein

I januari 2007 fattade två vindkraftsturbiner eld vid Osnabrück. En bit ifrån stod brandmännen med sina relativt små stegar och kunde bara hjälplöst se på spektaklet. Samma månad bröts ett 70 meter högt vindkraftverk ihop i två delar i Schleswig-Holstein precis bredvid en motorväg och dessutom slets rotorbladen till en turbin i Brandenburg av på 100 meters höjd. Fragmenten stack ner som spjutspetsar i en kornåker nära en väg.¹⁶

Vid flera olyckor av det här slaget går även betongfundamentet i marken sönder, eftersom slitkrafterna är så starka. Ju högre och mer energiskapande vindkraftverken är, desto mer instabila och sårbara är de för vinden, eftersom tornens diameter förblir smala. Risken för en tornkollaps ökar med höjden. Diameterbegränsningen beror i sin tur på de begränsningar som transporter på vägarna medför. Det är sällan vindkraftsdelar forslas på båt, och även när så sker så måste det kombineras med svårhanterliga transporter på land.

Den 8 januari 2007 brakade ett 68 meter högt torn ihop i den japanska vindkraftsparken Iwaya i Higashido i den norra Aomori-prefekturen, trots att det inte fanns någon vind att tala om. Händelsen upptäcktes nästa dag då tekniker letade efter orsaken till att ett område blev strömlöst, vilket berodde på att tornet slog ut elkablar.¹⁷

I Danmark var flera bedömare oroade över alla vindkraftsolyckorna, varav vi i denna artikel bara kan nämna ett axplock. Den 28 augusti publicerade den danska tidskriften *Ingenjøren* en artikel med rubriken: ”Stadig flere alvorlige vindmølleuheld”. Ingressen lyder: ”Afrevne rotorblade og knækkede tårne er ikke længere et ukendt fænomen i vindmøllebranchen, hvor eksperter advarer mod flere alvorlig uheld, i takt med at møllerne vokser.”¹⁸

Den 3 oktober brann det i en Vestas-turbin, modell V47, i Hancock Wind Farm nära Garner i Iowa. Två av de tre rotorbladen föll till marken.¹⁹

¹⁷ windication.org 2007-01-11.

¹⁸ ing.dk 2007-08-28.

Den 7 november kollapsade ett äldre Vestas-vindkraftverk i den hårda blåsten vid Beinn an Tuirc i Argyll i Scotland. Tornet bröts i två delar. Det hade en V47-turbin och Vestas stängde omedelbart ner ytterligare två vindkraftverk med V47-turbiner, som förblev avstängda i två veckor enligt engelska *Journallive*.²⁰

Vinge slungades iväg 40 meter på Gotland

Ett vindkraftverk kollapsade natten mellan den 29–30 december 2007 i engelska Cumbria. Men trots att tornet föll ner på en allmän väg belägen mellan städerna Carlisle och Penrith dröjde det till den 2 januari 2008 innan *BBC* gjorde ett uppmärksammat nyhetsinslag om olyckan. Turbinen vägde 11 ton. Det var en Vestas V25-modell. Den var nitton år gammal. En hel del förvirring har förekommit i artiklar om denna olycka, som även på sina håll daterades till den 4 januari. Det beror delvis på att Vestas länge avstod från att omnämna olyckan på sin sajt. Danska tidningen *Ingenjøren* konstaterade att fotografier i medier från två olika olyckor faktiskt var en och samma olycka, men de inledde den egna artikeln med att ange fel datum för händelsen.²¹

Tisdagen den 8 januari kollapsade ett vindkraftstorn i Baldinnie i regionen Fife i Skottland. Fife är beläget längs kusten strax norr om Edinburgh. Tornet bröts av och föll till marken på grund av en storm. Den stora turbinen hade dominerat utsikten över Baldinnie i många år.

Tillverkaren av bägge dessa brittiska vindkraftverk var danska Vestas.²²

För den här artikeln granskar jag olika källor även små notiser, och noterar att Cwif felaktigt anger att den 8 januari skulle ha varit en onsdag. Det är väl sådana små och oväsentliga detaljer som kan skapa förvirring i nyhetsflödet, men det går ju att bena ut det mesta i efterhand.

Den 27 januari 2008 tappade ett 850-kilowattsverk vid Näs på Gotland sin ena vinge. Vingen var 25 meter lång och slungades iväg 40 meter. Den gjorde en meterdjup krater vid nedslaget. Olycksutredningen av bolaget Vestas visade att bultarna inte var tillräckligt åtdragna.²²

Ett dramatiskt haveri inträffade den 22 februari i danska Hornslet, där mekanis-

¹⁹ Cwifs olycksöversikt.

²⁰ ing.dk 2008-01-14 + Cwif.

²¹ Cwifs olycksöversikt.

²² corren.se 2008-02-24 + Cwif.

men som styr snurrhastigheten fallerade varpå vingarna i hård vind började rotera bortom kontroll. Till slut slets hela vinghuset i bitar och spreds över nejden.

Olyckan i Hornslet hade kunnat undvikas ifall branschen hade haft ett mer avspänt förhållande till att ta tillfälliga underhållskostnader. Men den aspekten är svår när verksamheten är så starkt politikerstyrd, och subsidiepolitiken medför stress i anbudsarbetet. I Danmark är det Energistyrelsen som via ”...støtte- og tilskudsordninger til vindenergi har til formål at øge udbygningen af vedvarende energi og dermed bidrage til at opfylde de danske miljø- og klimamål.”²³

Wikipedia uppger att Vestas hade haft kännedom om en icke-fungerande bromsmekanism och därför skickade dit ett team av tekniker som utförde kontroll och reparation av turbinens bromsar samma morgon som olyckan inträffade. Vid den senast utförda inspektionen konstaterades att turbinens huvudväxel gjorde onormala ljud varför de planerade att göra en avancerad boroskopisk undersökning²⁴ av växeln, men... på grund av den höga kostnaden för den undersökningen blev den inte utförd omedelbart.

Så, efter reparation och flera undersökningar av bromsen startades turbinen upp igen. Vinden var då stark. Växeln kraschade och turbinen gick inte att kontrollera. Den stannade faktiskt till ett tag, men började sedan att röra sig sakta. Tornet evakuerades och turbinfarten accelererade. Polisen kom och spärrade av området med en 400 meters radie kring tornet. Några timmar senare började rotorbladen sönderdelas. Ett av bladen träffade tornet på mitten. Tornet bröts ihop och övre halvan föll ner. Turbiner flög iväg mellan 200 till 500 meter, alltså även utanför det av polisen avspärrade området.²⁵ Det finns en 48 sekunder lång film som visar totalhaveriet i Hornslet (inklusive repris- och slow motion-visningar). Här ser vi hur kraftverkets vingar och nav under en storm slits isär i småbitar. Vingdelar träffar tornet som bryts och faller omkull.²⁶

Mer följer i nästa nummer av Contra!

²³ ens.dk

²⁴ Undersökning med fjärrstyrd kamera

²⁵ Engelska Wikipedia: ”Hornslet wind-turbine collapse”

²⁶ liveleak.com/view?i=cdd_1203701257

Kulturkriget är ett kallt inbördeskrig

Kulturmarxismen och politisk korrekthet blir alltmer dominerande i Sverige, samtidigt som Socialdemokraterna genom en invandringspolitik inriktad på att skaffa fram mer ”röstboskap” försöker konsolidera sin ställning som det dominerande partiet. Kulturmarxismen i kombination med ett starkt ökat muslimskt inflytande på socialdemokratin medför risker för samhället.

Den nya socialismen i kulturmarxismens förklädnad angriper det borgerliga samhället på alla tänkbara sätt. Man skulle kunna tro att orsaken är kulturmarxismens bakomliggande filosofi – postmodernismen med dess kunskapsteori – och att anhängarna utifrån den basen så småningom kommit fram till sina extrema ståndpunkter, vilka undantagslöst är socialistiska. Men istället är det nog så, att individer av personliga skäl valt socialismen som sin ideologi och därefter försöker motivera detta. Så sanningen är väl den som forskaren Hicks anger: ”...postmodernismen är svaret på den kris som troende, vänster-radikala drabbades av (särskilt efter murens fall. Min anm). Dess kunskapsteori rättfärdigar det irrationella språng, som är nödvändigt för att fortsätta tro på socialismen...”¹ Postmodernismen och dess argumentation är alltså den bedrägliga mantel, som socialister kan klä sig i för att numera inte skrattas ut, när de argumenterar för socialism och socialistiska lösningar.

Som en filosofisk bakgrund har den också tjänat sin uppgift väl, då den skapat en aura av respektabilitet för rader av kulturmarxistiska policies. Dess skimmer kan förvrida intrycket av vissa politiska förslag, så man inte ser det helt frihetsfientliga i dem. Den nytolkning av socialismen som blev nödvändig efter östblockets fall, ledde via postmodernismen till kulturmarxism med bland annat postmodernistisk normkritik, identitetspolitik och Politisk Korrekthet (PK) som viktiga metoder. Detta ”vitaliserade” den socialistiska rörelsen och breddade dess arsenal, och förnyade den socialistiska ideologin. Men de på postmodernism byggda kulturmarxistiska målen och ståndpunkterna är konsekvent felaktiga och – naturligtvis – skadliga för ett samhälle, som bygger på individuell frihet och marknadsekonomi.

Konflikter skapade av identitetspolitik

Eftersom en huvudmetod är identitetspolitik, skapas osedvanliga konflikter, motvilja, hätskhet och hat på många områden. Vänstern kan inte slå sina borgerliga motståndare med sakskalet och goda policies. Istället måste motståndarna förgöras genom ohämmad kritik, hets och lögn samt olika ojunga åtgärder, som undergräver motståndarnas ställning.

dan.ahlmark
@contra.nu

Vänsterns angrepp på motståndarna har nått en i Sverige kanske tidigare aldrig upplevd hänsynslöshet, där människor utmålats som rasister, homofober, främlingsfientliga, fascister eventuellt till och med nazister. Man även förföljer människor och hindrar dem att få arbeten och anställningar. Fysiska angrepp från vänsterns SA förekommer, vilket innebär att våld plötsligt blivit en politisk metod i Sverige. De drabbade är verkligen offer för ett kallt inbördeskrig. Vi har – kanske utan att riktigt ha förstått det – upplevt Sveriges motsvarighet till McCarthytiden i USA, som hittills använts av både borgerliga och socialister för att beskriva ett motbjudande skede i den amerikanska historien. Och nu betar sig socialisterna efter 60 år likadant i Sverige!

Vänsterns nu och i framtiden starkaste kort är dock, att man lovar medborgarna större bidrag och hjälp på olika sätt. Vid sidan av att skapa ovilja och hat är köpet av röster med löften om fördelar den grundläggande principen i dess politiska utspel. Medlen tas genom beskattning

av allt som folk köper och från människor med högre inkomster och förmögenheter. Men så småningom händer det Thatcher varnade för, nämligen att man får ont om människor att exploatera, så man ökar belastningen på lägre inkomstagare. Samtidigt som svenskar belastas med ökade skatter, kommer de att hänsynslöst anklagas för olika identitetspolitiska förbrytelser och karakteriseras som förtryckare, som på olika områden exploaterar sina offer. Förmågan hos den traditionella marxismens klasskamp att skapa motsättningar mellan människor är kanske mindre än den fiendskap identitetspolitikens offer-förtryckarschablon skapar.

På område efter område uppstår alltså skarpa klyftor, och eftersom ingen sida kommer att vika undan, kommer en kamp kontinuerligt att rasa mellan kulturmarxismen och frihetliga ideologier. Skillnaderna mellan dem är idag så stora, att det kanske blir svårt i längden att föra en politik, som inte är helt oacceptabel utifrån den enes eller den andres ståndpunkter. Det demokratiska systemet och respekt för individuella rättigheter är avsett för att lösa sådana problem, men frågan är i vilken utsträckning vänstern respekterar de principerna. Individuella rättigheter talar man inte om, utan istället bara om grupprättigheter. Pressfrihet – här i den begränsade meningen att människor i samhället med välmotiverade och väl uttryckta åsikter överhuvudtaget tillåts kommunicera sina åsikter med hjälp av massmedia – råder inte längre i Sverige. Åsiktskorridoren hindrar sådant, och så gott som alla tidningar följer mallen och speciellt gällande en fråga som invandring. Inte ens insändare eller kommentarer med ”fel” innehåll godkänns av vissa tidningar.

Inte heller allmän yttrandefrihet finns idag i Sverige på grund av åsiktskorridoren. Åsikter som avviker från den godtagna värdegrunden ska inte tillåtas

¹ Hicks, Stephen (2014). Postmodernismens förklaring; sidan 105. Timbro, Stockholm.

bli uttalade (enligt värdegrundsdemokrater).^{2,3} Det är en helt annan yttrandefrihet än den traditionella hävdad av åsiktsfrihetsdemokrater, som anser att varje människa ska ha frihet att föra fram sina åsikter och få dem bedömda av andra. Om man yttrar sig på annat sätt än godkänt av värdegrundsdemokrater, utestängs man från det offentliga meningsutbytet, och ifall vänstern har möjlighet att tillämpa personliga sanktioner, används kanske också sådana.

Vi är därför inne i en process, som är illavarslande. I och med att PK/åsiktskorridoren är etablerad och fungerar, kan nästa steg tas, vilket innebär att till exempel värdegrunder ändras. Den postmodernistiska normkritiken river successivt ner allt fler grunder för ett gott samhälle och ger nya tillskott till värdegrunderna. Hittills accepterade borgerliga åsikter och värderingar kan därigenom förklaras suspekta eller otillåtna. Att tro att delar av etablerade media – ockuperade som de är av kulturmarxistiska journalister – kommer att sparka bakut vid en allt smalare åsiktskorridor är orealistiskt. Bortsett från etablerade media fortsätter också all annan massindoktrinering – med en socialdemokratisk regering är denna tryggad ytterligare en tid – bland annat skolan och universiteten (viktiga, men bara två områden av många utnyttjade för propagandan) tillåts fortsätta sin påverkan på unga. Betyder då inte denna massindoktrinering av svenskar – genomförd decennium efter decennium – åtminstone 12–15 procent i ökat politiskt stöd för vänstern? Eller mer? Eller något mindre?

Socialdemokratisk hegemoni

Vid sidan av kulturmarxismens samhälls-omdanande expansion upplever Sverige en annan katastrofal utveckling. Socialdemokratiens politiska hegemoniprojekt – att erövra makten i Sverige genom att importera mängder av utländska lågutbildade, främst muslimska väljare – kommer nog att lyckas.⁴ Man litar sig då politiskt med en allt starkare islamsk väljarkår. Genom att muslimska politiker ofta drivs av

ett gemensamt mål (sharia) och troligen har en sammanhållning överlägsen andra fraktioners, kommer deras inflytande att bli mycket stort inom socialdemokratin och andra vänsterpartier. När Löfven säger att man aldrig någonsin har kritiserat islam, och inte heller tänker göra det, är det avslöjande.⁵ Att man friskriver en hel religion (med de problem avseende doktrinen denna har) från all diskussion, indikerar bara att muslimska invandrare utgör socialdemokratiens hopp inför framtiden. Men den slappheten tillåter islam att successivt flytta fram positionerna och öka kraven på svenskarna att anpassa sig till religionen, vilket i sig skapar friktioner. En svaghet socialdemokratin har, är att man inte tror att religion kan skapa allvarliga problem, och dessutom att man felaktigt antar att islam kommer att visa bort såsom svenska religioner gjort. En konsekvens blir fortsatt tillväxt för den nationalistiska rörelsen, som ytterligare stärks genom att de flesta partierna önskar ingå i ett federalt Europa.

Demografi och invandring

Ett anført motiv för massinvandringen har varit att Sveriges demografiska utveckling kräver invandring. Om så vore fallet borde en stor nationell debatt om detta ha startats. Om invandring då befanns vara nödvändig, skulle huvudfrågan gällt hur denna bör utformas för att Sverige ska få tillgång till de lämpligaste människorna, sådana med passande utbildning och kultur. Men den diskussionen om alternativ har inte förts. Och det är typiskt att den helt grundläggande frågan om vad som kunde göras för att stimulera svenskar att skaffa flera barn, inte alls diskuterats ordentligt. Men en insiktsfull regering kan ordna födelsetalen, särskilt som vi nu vet vad alternativet kostar. Vi hade till exempel kunnat ge varje svenskt par som får – säg – minst tre barn, en våning eller ett hus för familjen (i alla fall utanför storstäderna; där hade istället den aktuella miljonen blivit en ordentlig grundplåt till bostaden). Varför har regeringarna inte klart erkänt problemet och åtgärdat det genom kreativa åtgärder? Skälet är, att detta inte skapar några extraröster för socialdemokratin, medan massinvandringen gör just det. Därför valdes invandringsalternativet av vänstern, vilket nu och för framtiden

skapar oerhörda problem för landet, samtidigt som Reinfeldt-regeringen aldrig insåg den stora faran med denna politik. Antalet invandrare bör fastställas genom folkomröstning och inte bestämmas av Riksdagen. Regeringar ska inte ha rätt att öka sitt väljarunderlag på detta sätt.

Den svåra integrationen

Utländska erfarenheter anger, att viljan att integreras hos muslimer inte nödvändigtvis ökar hos kommande generationer. Den demografiska utvecklingen främjar inte heller integrationen. Men vilken blir följden av att 20 eller 30 procent av den muslimska befolkningen inte vill integrera sig i Sverige beträffande det viktigaste området, det vill säga värderingar gällande frihet, mänskliga rättigheter och demokrati? Istället håller då dessa personer kvar sina ursprungliga synsätt avseende religion och samhälle och hävdar nog så småningom också, att sharia måste införas i Sverige. Samtidigt kommer Sverige antagligen uppleva en hög arbetslöshet för alla åldersgrupper, speciellt gällande invandrare från MENA-länder samt en bidragsexplosion även förstärkt av invandrapensionärer.⁶ Sprängkraften i de olika framtida konflikterna mellan invandrargrupper och svenskar har underskattats.

Den demografiska utvecklingen tillsammans med påfrestningen på medborgarnas tålmod orsakad av ständiga angrepp på olika områden från vänsterns kulturmarxister i kombination med skattehöjningar, samtidigt som sociala tjänster allvarligt försämras och kriminaliteten och det personliga våldet ökar, skapar en svårlöst problematik.⁷ Kulturkriget är verkligen ett kallt inbördeskrig, men så länge striden står mellan svenskar kan det troligen hindras bli varmt. Några möjliga utvecklingsalternativ är då:

1) En fortsatt samhällelig nedgång, som raserar den ena myten om Sverige efter den andra, men där de flesta partierna inte orkar vidta nödvändiga åtgärder. Samtidigt får inte de partier, som vill åtgärda situationen, majoritet. Detta leder ändå efter någon/några valomgångar till alternativ 2 eller 3 nedan, *eller* också att majoriteten så småningom accepterar en

Fortsättning på nästa sida

⁶ Middle East and North Africa

⁷ <https://www.frihetsportalen.se/2019/03/vilka-negativa-konsekvenser-orsakar-invandrade-for-svenskar/>

⁵ <https://samtiden.nu/2019/04/lofven-vi-kritiserar-aldrig-islam/>

² <http://magasinetneo.se/artiklar/demokrater-for-aisiktsfrihet-och-demokrater-emos/>

³ <https://peterssonsblogg.se/2018/03/20/vad-innebar-egentligen-politisk-korrektet-pk/>

⁴ <https://nyailconvito.wordpress.com/2018/01/15/dan-ahlmark-huvudskalet-till-den-svenska-massinvandringen/>

31 dagar i fyllcell och häkte på lösa grunder – aktivistiska poliser bakom?

Vi berättar om hur företagsledaren Karl Hedin, en av Sveriges största privata skogsägare och ägare av ett företag med 1000 anställda och 4 miljarder i omsättning på lösa grunder greps för jaktbrott och satt inspärrad (gripen och häktad) i sammanlagt 31 dagar. Han har engagerat sig i debatten kring landsbygdsfrågor och inte minst vargjakt, vilket av många uppfattas som den egentliga bakgrunden till gripandet, iscensatt av aktivistiska poliser vid Polisens Riksenhet för för Miljö- och Arbetsmiljömål.

Finns det likheter mellan Ryssland och Sverige? Försöker dessa länder hitta en väg mellan socialism och högeryttringar? Den liberala nationalekonomen Ludwig von Mises ansåg att mittens väg ledde till liberalism och den i sin tur kan leda till socialism.¹

Grundläggande för socialismen/kommunismen är att kapitalismen anses vara en riskfaktor. Den kan skapa företagsledare vilka kan ta sig maktpositioner och idka framgångsrik politik, som till exempel USAs president Donald Trump.

Kan socialistiska samhällen stoppa framgångsrika företagare?

Kanske svaret ligger i Rysslands president Vladimir Putins uttalande. När president Putin fick frågan vad framtiden skulle innebära för Rysslands oligark (oligark = mycket rik företagsledare/af-färsman i Ryssland efter Sovjetunionens fall), blev svaret: ”Om man menar 'de

¹ <https://mises.org/library/middle-road-policy-leads-socialism>

vid den tidpunkten kanske existerande federal EU-union, vilket medför en hård styrning från Bryssel. Följden av vänsterns och vissa borgerliga partiers oansvarighet blir alltså, att man kapitulerar för de problem man själva skapat och lägger över mycket av ansvaret för Sverige på utländska makter.

2) Alternativet med en bred samlingsregering, som rästar upp den svenska ekonomin och gör vissa inskränkningar i invandringen, är möjligt men mindre troligt. Även om man återgår till den nivå Göran Perssons nya invandringspolitik 2005 möjliggjorde 100 000 invandrare/år, är denna alldeles för hög. Muslimernas kommande grepp om socialdemokratien samt även vänsterns kulturmarxism är kritiska hinder för detta alternativ.

som arbetar för att sammanfoga makt och kapital', kommer det inte att finnas några oligarker av detta slag.” De återstående oligarkerna vet att de måste spela med de nya reglerna som Putin har skapat,

britt-louise.hoberg
@contra.nu

och näringslivet vet vad som kommer att hända om de inte gör det.² Alltså är det viktigt för en rysk företagsledare att hålla sig väl med regeringen.³ Ryssland använder sig av morötter och riktlinjer

² Radio Mayak 18 mars 2000.

³ CNN 6 april 2018. Rysslands oligarker skiljer sig från andra miljonärer. <https://edition.cnn.com/2018/04/06/politics/oligarch-russia-billionaires-government-putin-sanctions/index.html>

3) En fortsatt nedgång leder efter ett antal år till ett valutslag, som medför, att en ny majoritetskoalition med vilja att bland annat radikalt ändra invandrings- och integrationspolitiken övertar makten. Dramatiska och smärtsamma åtgärder i många avseenden genomförs, vilka efter en period långsamt förbättrar situationen.

Vi kan heller inte utesluta, att Sverige såsom Nordens Libanon får uppleva detsamma som verklighetens Libanon. I framtiden kan i värsta fall en religiöst baserad väpnad konflikt med krav att införa sharia i vårt land orsakas av den demografiska utvecklingen. Valet står då mellan (a) att Sverige genom kraftfulla åtgärder och lagstiftning eliminerar alla oroligheter även för framtiden, eller (b)

för att binda oligarkerna/företagsledarna närmare regimen.

Putinregeringen har ingripit kraftigt mot företagsledare som kan organisera politiskt samarbete mot ledningen i Kreml. Oppositionsfigurer, till exempel Alexei Navalny, står inför ohållbart förtryck, och företag som försöker finansiellt stödja sådana utmanare kommer i kläm från byråkrater/tjänstemän.⁴ Till och med näringslivsorganisationer har gjorts beroende av regimen. Rysslands oligarker är alltmer intresserade av att se till att egendomsrätten skyddas, förordningar blir mindre besvärliga och tjänstemän hålls ansvariga.

Praktiseras den ryska modellen i Sverige också? Kan en framgångsrik företagsledare som går emot regeringen straffas?

Svensk företagsledares inflytande i samhällsdebatten

Den svenske industrimannen Karl Hedin

⁴ CNN 28 juli 2019 <https://edition.cnn.com/2019/07/28/europe/alexei-navalny-hospitalized-intl/index.html>

genom att ingå i en federal EU-union lämnar självbestämmanderätten och litar till utländsk militär hjälp, som kan leda till att fred återställs och samtidigt fortsatt allmän frihet – i alla fall en tid. Men svenskar styr då inte Sverige! 📧

Dan Ahlmark är ekon lic och jur kand. Efter arbete i industrin och konsultföretag i Sverige och utlandet samt forskning vid EFI/HHS startade han ett konsultföretag 1980 med inriktning på affärsutveckling och konkurrensstrategi. Han gav förra året ut boken *Vakna upp! Dags att dö! Libertarianism och den Civila Välfärds-Staten*.

kan genom sitt aktade företagsledarskap använda sig av inflytande i samhällsdebatten. År 2015 gav Karl Hedin och Björn Törnvall ut en reportage- och debattbok om *Lillhärdalet*. I boken riktas skarp kritik mot samhällets tjänstemän. Fem män åtalades för illegal vargjakt i Lillhärdalet och utsattes därmed för rättsövergrepp. Det fanns inget underlag för ett åtal och det blev ett överklagande till hovrätten. Bokens titel är *De jagade jägarna*. Den handlar om myndigheternas ökande maktmissbruk mot landets jägare och vargkonflikten i Sverige. Författarna nystar upp vilka bevis länsstyrelsen, polis och åklagare haft i processen. När ärendet kommer till hovrätten friades de, av tingsrätten dömda, på grund av bristande

bevis. Författarna anser att åklagaren förlitat sig på naturbevakarnas ”rena fantasier”.

Informerat riksdagsmännen om landsbygdsproblematiken

Karl Hedins uttalande, ”Jag lever av, i och för skogen” visar att han på ett naturligt sätt är engagerad i landsbygden. Han har offentligt informerat riksdagsmännen om problemen på landsbygden. Bristande lyhördhet mot drabbade, samt undfallenhet mot miljö-, djurrätts- och rovdjursaktivister, urholkar tilliten till myndigheterna. Flera media, såsom tidningarna *Land* och *ATL*, har försökt att uppmärksamma politiker, myndigheter och allmänhet på rättsosäker tillämpning

mot landsbygdsbefolkningen i djurkontroller, vattendammar, rovdjursproblem samt miljölagstolkning.

Svensk miljöpolitik – hot mot kapitalistiska systemet

I nytgivna boken *Maktmissbruket* går Karl Hedin, Sven Severin och Björn Törnvall till hårt angrepp mot den svenska miljöpolitiken. De anser att den hotar grundpelaren i det kapitalistiska systemet. ”Om människor känner sig otrygga på sitt ägande vidtar de åtgärder. Äganderätten är en grundpelare i den kapitalistiska strukturen och om människor börjar tvivla på den, ja då blir det inte bra för samhället”.

Maktmissbruk av tjänstemannastyret

Boken *Maktmissbruket* lyfter fram konsekvenserna för medborgarna och demokratin av det ökande maktmissbruket samt det själsvådliga tjänstemannastyret i lagens utmarker. Författarna menar att det skedde en illegal inplantering av varg omkring 1980. Inplanteringen har inneburit reducerad livskvalitet för människor som tvingas bära skadorna av frilevande varg. Konsekvenserna är en konflikt mellan å ena sidan dessa och å andra sidan de som tycker att vargens utbredning i vårt kulturlandskap är viktigare än människorna, som bor och verkar där.

Karl Hedin grips

Hedin beskriver i boken hur han den 26 oktober 2018 greps av rättsväsendet, delgavs misstankar om grovt jaktbrott samt transporterades till Kronobergshäktet i Stockholm. Det var efter ett avlyssnat telefonsamtal den 26 oktober i följ som Polisens NOA-styrka (nationella operativa avdelningen) slog till mot Karl Hedin och fyra andra män. De var misstänkta för olika grader av jaktbrott.

Åklagarens starkaste bevis var att Karl Hedin, efter en skogstur, berättat för sin syster i telefon ”att det var gräben.” Telefonsamtalet var avlyssnat. Det var en avlyssning, som Karl Hedins advokat hävdar var olaglig.

Det rullades upp en härva av grova misstänkta jaktbrott i Västmanland. Mediadrevet mot Karl Hedin blev en lång följetongsjournalistik och därmed blev ”den fjärde statsmakten” in i debatten om påstådda jaktbrott av Karl Hedin.

Karl Hedin i skogen tillsammans med jakthund. Foto från boken Maktmissbruket.

Karl Hedin är en känd företagsledare som misstänktes för jaktbrott, telefonavlyssnades, greps och placerades i fyllecell. Häktades och satt inlåst i 31 dagar och framtogs jaktvapnen. Åklagare meddelade senare att allt kommer att läggas ned samt att det inte finns någon substans i misstankarna om jaktbrott och jaktvapnen återlämnades för att återtas och ärendet aktualiserades av åklagare i Falun. Nu är Hedin åter misstänkt för grovt jaktbrott – åklagaren tror att Hedin tänkt skjuta varg. I sin nytgivna bok – *Maktmissbruk* - beskriver Karl Hedin tjänstemännens missbruk att trakassera landsbygdens jagande människor.

Miljardären Karl Hedin sysselsätter och avlönar 1000 anställda och omsät-

ter cirka 4 miljarder kronor inom sitt företag AB Karl Hedin. AB Karl Hedin är ett svenskt sågverks-, emballage- och handelsföretag med verksamhet i Sverige och Estland. Företaget grundades i början av 1900-talet av Karl Hedin d.ä. (1885–1969). Koncernens huvudkontor ligger i Fagersta. Bolaget investerar i skog samt i noterade och onoterade aktier. Största onoterade innehavet är AB Karl Hedin Industri.

Bolaget var ett av de bolag som drabbades hårdast av skogsbranden i Västmanland år 2014, men kunde genom försäkringsersättningar byta till sig annan skog från Naturvårdsverket samt köpa ny skog, vilket ledde till större skogsinnehav än tidigare.

Hela Hedinaffären fick också en tidningsrubrik – *Jakthärvan*. Jaktbrottets styrka ökade från misstänkt jaktbrott till att, enligt tingsrätten, Karl Hedin häktas på sannolika skäl misstänkt för grovt jaktbrott den 26 oktober 2018 och som skäligen misstänkt för grovt jakthäleri. Det förekom även notiser om att den kände industrimiljardären, som gripits för misstänkt jaktbrott, belönats med Kunglig medalj.

Instängd i fyllecell

I boken *Maktmissbruket* berättar Karl Hedin hur polis och häktesvakter hanterat honom. Han blir först instängd i en fyllecell, med 8 m² yta, och sedan häktad med restriktioner. Hedin påtalar de mediciner han behövde men hade svårigheter att få. Hans höga blodtryck medicinerades, men blodtrycket ökade naturligt i en pressad situation, där enbart en sjuksköterska besöker honom med hans blodtrycksmedicin.

Hedins namngavs i media och visades i handfängsel

Redan den 29 oktober 2018, endast tre dagar efter delgivningen av misstänkt jaktbrott och häktning, namngavs Karl Hedin av massmedia (*Vestmanlands Läns Tidning*). Diskussioner kom igång om media bröt mot de pressetiska reglerna när namn och bild på Karl Hedin publicerades. Bild publicerades, där Karl Hedin var i häkteskläder och hade handfängsel.

Polisen hörde fel vid avlyssningen

Massmedia fortsätter beskriva hur Karl Hedins vapen beslagtas; hur Hedin, som

efter 31 dagar släpps ur häktet, återfår sina vapen; men också hur vapnen åter beslagtas; trots att den hemliga källan bakom tillslaget mot Hedin, visade sig handla om ett relationsdrama (som inte rörde Hedin utan en jaktkamrat). Källan tar tillbaka sina anklagelser och kammaråklagaren Lars Magnusson lyssnar på det inspelade telefonsamtalet med bättre hörlurar än de Polisen använt. Det som Polisen skrivit som ”ohörbart” visar nu tydligt att Hedin var oskyldig.

DDR-samhälle

Karl Hedin rasar mot myndigheterna. En Facebookgrupp startas upp för att ge Hedin stöd. I den FB-gruppen beskriver Hedin sin bestörtning mot att myndigheterna låtit avlyssna hans telefon för att kunna bevisa brott. Hedin kallar det för ett ”DDR-samhälle” och han säger sig vilja påbörja ”det långsiktiga arbetet med att få slut på olaglig avlyssning av jägares och andra glesbygdsbors telefoner och vidare få slut på de övergrepp som iscensätts av REMs (Riksenheten för Miljö- och Arbetsmiljömål) åklagartrio i par med NOAs (polisens nationella operativa avdelning) insatsstyrka.

Jakthärvan runt Karl Hedin har väckt uppmärksamhet från sociala medier och massmedia. Ryska oligarker/företagsledare har sedan lång tid tillbaka förstått hur man som företagsledare skapar ett 100-procentigt instrument för inflytande över tjänstemän, byråkrater, politiker och samhället i övrigt. De har satsat på den ”fjärde statsmakten”, media.

Beskrivs bäst som tortyr

I tidskriften *Svensk Jakt* beskriver Hedin tiden i häktet: ”Det jag utsattes för kan bäst beskrivas som tortyr.” Hur han hölls medvetet vaken för att brytas ned.⁵

Redan 2011 gjorde två riksdagsledamöter för Kristdemokraterna uttalanden om bland annat polisens beslag av vapen:

–Polisens rutinmässiga beslag av samtliga vapen från hederliga medborgare måste stoppas. Det är inte rimligt att en jägare får samtliga sina vapen beslagtagna i samband med misstanke om jaktbrott. I en rättsstat ska ingen dömas på förhand.

–På senare tid har polis och åklagare infört en ny praxis, som innebär att samtliga vapen beslagtas när en person misstänks för jaktbrott. Den vanligaste typen av situation där en sådan ”misstanke” uppstår, är när en jägare av misstag skjutit ett djur av fel ålder eller kön vid fel årstid, och själv kontaktar polisen i enlighet med de regler som finns. Det kan också handla om tamdjursägare som lagligen försvarat tamdjur mot rovdjursangrepp i enlighet med den rättighet som finns enligt jaktförordningen. Även då ska polisen underlåta. I de allra flesta fall avskrivs misstankarna och vapnen återlämnas efter kortare eller längre tid.

–Det är inte rimligt att dessa hederliga medborgare ska behandlas som dömda på förhand med allt vad det innebär av integritetskränkning och förlust av vapen under en viss period. Det sistnämnda medför inte sällan ekonomisk skada på grund av uteblivet viltkött.

–Vi uppmanar regeringen att se över de lagar och förordningar som reglerar beslag av vapen i samband med misstanke om jaktbrott. Polisen ska jaga bovar, jägarna ska jaga älg!

–Det polisen gör då är ju att straffa en oskyldig tills skulden är bevisad.⁶

⁵ Svensk Jakt 10 juli 2019 .<https://svenskjakt.se/start/nyhet/karl-hedin-i-exklusiv-intervju-jude-forsokte-knacka-mig/>

⁶<https://svenskjakt.se/uncategorized/polisen-ska-jaga-bovar-jagarna-ska-jaga-alg/>

En längre intervju med Karl Hedin finns på SwebbTV, https://www.youtube.com/watch?time_continue=29&v=sHpGR54n1dM

Lokaltidningen *Vestmanlands Läns Tidning* publicerade bara några dagar efter gripandet en bild tagen av Tony Persson som visade Karl Hedin i häkteskläder och handfängsel. Knappast i överensstämmelse med de pressetiska reglerna.

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Fusk i välfärdssystemen

Det är en allmän uppfattning att det fuskas ordentligt i välfärdssystemen. Att det fuskas med sjukpenning, arbetslöshetsunderstöd, socialhjälp (försörjningsstöd) och så vidare. Staten har faktiskt låtit undersöka saken och under ledning av den före detta ministern Sven-Erik Österberg har man kommit fram till att fusket uppgår till inemot 9 miljarder kronor om året. Det har Delegationen för korrekta utbetalningar från välfärdssystemen kommit fram till. Delegationen har undersökt tretton olika välfärdssystem, som sammanlagt betalar ut 185 miljarder kronor varje år. Fusket uppgår till nästan 5 procent av den utbetalade summan.

Systemets monopol minskar inte alkoholkonsumtionen

Expertgruppen för Studier i Offentlig Ekonomi (en fristående organisation som betalas av Finansdepartementet) har sammanställt en rapport om hur alkoholkon-

sumtionen påverkas av den förda politiken. Rapporten konstaterar att de hårda regleringarna i Sverige inte fungerar och att de öppna gränserna gör det omöjligt att med nuvarande teknik begränsa konsumtionen. Redan idag är ungefär 20 procent av den svenska alkoholkonsumtionen privatimport från länder med lägre priser (hembränningen har gått ner kraftigt sedan gränserna till EU öppnades, människor åker hellre till Tyskland för att köpa sprit än att tillverka sprit av tvivelaktig kvalitet i egen regi). Högre priser skulle självklart öka andelen importerad alkohol.

Klimat-Greta och flyget

Den beryktade Klimat-Greta ska åka segelbåt till Amerika för att minimera "klimatutsläppen". Alldeles bortsett från att det inte finns några belegg för ett samband mellan koldioxid och klimatet så har hon missat grundkursen i vad som producerar koldioxid. Elektricitet svarar för 44 procent av världens koldioxidutsläpp (inte i Sverige dock, där vattenkraft och kärnkraft ger en helt annan bild, men allteftersom Miljöpartiet lyckas stänga fler kärnkraftverk kommer Sveriges bild att bli mer "normal" när elen genereras av kolkraftverk i Danmark, Tyskland och Polen). Vägtransporter svarar för 17

procent, cementtillverkning för 4 procent och flyget 2 procent.

Regeringens låga utbildning

I Europa är det inte ovanligt att regeringsledamöter har en doktorsexamen. I vissa fall har ledamöter kritiserats för att delar av avhandlingen inte var ett eget arbete, vilket tvingat ministrar att avgå. Det är ingen risk för något liknande i Sverige, eftersom inte en enda minister har en doktorsexamen, och den senaste ministern som hade en, Miljöpartiets Åsa Romson, tvingades avgå av andra skäl.

Det är inte bara så att antalet doktorer är noll i regeringen. Många har inte någon akademisk utbildning över huvud taget. Statsminister Stefan Löfven har vad som kan tyckas vara en hederlig yrkesutbildning (svetsare) i botten. Men hans erfarenheter som svetsare är begränsade. Han kom nästan omedelbart in på den fackliga banan och ägnade sig mer åt facket än åt svetsen på Hägglunds i Örnsköldsvik. Han började på Socialhögskolan i Umeå, men hann bara med en grundkurs, motsvarande ungefär ett års studier. Han har också läst företagsekonomi i Umeå under några veckor. Någon examen har det dock aldrig blivit. Arbetsmarknadsminister Ylva Johansson har gått på Lärarhögskolan, men aldrig tagit någon examen. Försvarsminister Peter Hultqvist har gått samhällsvetenskaplig linje på gymnasiet, han gjorde vapenfri tjänst i lumpen. Landsbygdsminister Jennie Nilsson har gått på en social gymnasielinje och utrikesminister Margot Wallström har treårigt gymnasium. Kulturminister Amanda Lind har kortare studier vid Umeå universitet. Miljöminister Isabella Lövin har gått en radioproducentutbildning. Ibrahim Baylan har studerat i Umeå, dock utan examen. Peter Eriksson har gymnasieläroverutbildning, men det framgår inte av regeringens hemsida om han tagit examen. Också socialminister Lena Hallengren har en läroverutbildning (från Kalmar) utan att det framgår om hon tagit examen. Annika Strandhäll har gått på gymnasiet och studerat ungefär ett år vid Göteborgs universitet.

Tomas Eneroth har studerat vid Högskolan i Växjö, men inte tagit examen, Anders Ygeman har 15 högskolepoäng i kriminologi, men ingen examen.

Bättre har det gått för Åsa Lindhagen, som är civilingenjör från Linköpings

Universitet. Finansminister Magdalena Andersson har en civilekonomexamen från Handelshögskolan, vilket även EU-minister Hans Dahlgren har. Per Bolund har en fil mag i biologi (men han är som bekant biträdande finansminister), Ardalan Shekarabi har en juristexamen från Uppsala. Justitieministern Morgan Johansson har en fil kand i statskunskap, men saknar den juristexamen som tidigare var en självklarhet för alla justitieministrar. Inrikesminister Mikael Damberg har gått på förvaltningslinjen vid Stockholms universitet. Utrikeshandelsminister Ann Linde har en fil kand i statskunskap. Utbildningsminister Anna Ekström en jur kand från Stockholm och hennes minister för högre utbildning Matilda Ernkrans har en högskoleexamen från Örebro.

Sommarlovsstrejk för kärnkraft

Jacob Wents, 13, och Axel Bjelvenius, 14, ordnade en "sommarlovsstrejk" utanför Riksdagshuset för att slå ett slag för kärnkraften, en energikälla som inte släpper ut någon koldioxid, i motsats till de danska, tyska och polska kolkraftverk som kommer att ersätta den kraft som släcks ner när två reaktorer vid Ringhals stängs av vid kommande två årsskiften.

Teori om "lågaaffektivt" bemötande visade sig vara fiasko

Rektorn på Hjulstaskolan i Stockholm slog ett slag för "lågaaffektivt bemötande" vid konflikter på skolan. Det är inte bara där, många andra skolor har följt samma modell. Istället för att konfrontera bråkstakar ska man ge efter, backa och inte prata hårt.

Skolvärlden berättar att metoden visat sig vara ett fiasko och att skyddsombudet på skolan, Irene Ziverts, vill förbjuda metoden, eftersom den under vårterminen visade sig leda till en explosion av våld. När bråkstakarna fått klart för sig att inget händer går de till hårdare angrepp än tidigare.

Parisavtalet blir världens dyraste

Elsa Widding, som arbetat vid tre av Sveriges största energi bolag och dessutom vid regeringskansliet, konstaterar i sin nyutgivna bok *Klimatkarusellen* att Parisavtalet blir världens dyraste avtal. Till ingen nytta. Av ledande politiker har bara Donald Trump insett vad som är på gång och för USAs del sagt upp avtalet.

I boken berättar hon också om att Vattenfall, ägt av de svenska skattebetalarna, sålde sin kolkraft i Tyskland för 124 miljoner kronor. De nya ägarna kunde ta ut 2 miljarder i vinst redan inom 14 månader. Vattenfall hade satsat tiotal miljarder på sina förvärv i Tyskland. De holländska affärerna med energibolaget Nuon (som Elsa Widding försökte stoppa under sin tid på regeringskansliet) blev dock ännu dyrare än de tyska affärerna. Förlusterna för de svenska skattebetalarna kan uppskattas till 50 miljarder kronor.

"Krav" betalas av skattebetalarna

Rebecca Weidmo Uvell berättar om organisationen "Krav" som tar rejält betalt för sin "miljömärkning". Och som lurar kommunerna att köpa dyrare och sämre insatsvaror till skolbespisningar och äldreboenden. Krav har 28 anställda vid sitt kansli. De högre kostnaderna föranledde Lindesbergs kommun att besluta att endast servera filmjölk till skoleleverna en dag i veckan. Beslutet ledde till kraftiga protester och har sedan rivits upp. Men kommunen fortsätter att slösa bort pengar på Krav-märkt mat.

Polen vägrar lämna ut ryss till Sverige

Sverige utfärdade en europeisk arresteringsorder för ryssen Denis Lisov, som tagit sig från Sverige till Polen med sina tre barn. Barnen hade omhändertagits av de sociala myndigheterna på grund av moderns mentala ohälsa. Enligt en psykologutredning var barnen (12, 6 och 4 år gamla) mycket nära knutna till fadern och ville leva med honom. Men de sociala myndigheterna placerade barnen i fosterhem eftersom fadern saknade uppehållstillstånd i Sverige. Fosterhemet låg långt från Lisovs bostad i Sverige och dessutom var fosterhemmet muslimskt (en familj från Libanon) och barnen hade levt som rysk-ortodoxa. Lisov tog med sig barnen till Polen för vidare färd hem till Ryssland. Då utfärdades den euro-

peiska arresteringsordern mot Lisov för egenmäktighet med barn. Alla fyra greps på Warszawas flygplats då de var på väg till Ryssland. Frågan om utlämning prövades sedan av en polsk domstol. Den polska domstolen såg till barnens bästa och vägrade utlämning till Sverige.

Runar Sogaard talar ut

På sin hemsida skriver Runar under rubriken intellektuella dvärgar, prostituerade klimatexperter och ett extremistiskt barn bland annat följande: "Majoriteten av Europas politiska ledare och intellektuella elit är mestadels verklighetsfrånvända broilers som oftast vare sig har någon högre utbildning eller någon praktisk arbetslivserfarenhet... I dagens samhälle handlar det enbart om att vara politiskt korrekt, rätta in sig i de partipolitiska leden, inte stöta sig med någon samhällsgrupp och framför allt; Gör aldrig några uttalanden eller utspel som kan stöta sig med massmedias åsiktsfascism och inte får plats i den spagettitunna åsiktskorridoren..." Han kommer sedan in på Al Gores många falska profetior om klimatkatastrofen, som enligt Gore skulle ha inträffat för länge sedan. "Och som gräddes på moset har Sverige nu fått sin egen lilla frälsare. Ett extremistiskt svenskt barn, designat av några vuxna ultraradikala vänsteranhängare och ett knippe pengakåta PR-folk som blivit Europas nya älskling. För vem vågar ifrågasätta ett barn? Ett barn som inte äger ett dussin hus runt om i världen med elförbrukning som hela stadsdelar. Som inte flyger runt i sitt eget supertörstiga privata jetplan..."

YouTube stoppar TV-kanal

När dåvarande utrikesminister Laila Freivalds medverkade i stängningen av Sverigedemokraternas hemsida fick hon sparken av statsminister Göran Persson, som slog vakt om yttrandefriheten. Freivalds agerande mot Sverigedemokraterna och deras webbhotell var ingen hemlighet. Desto hemligare är det nu vilka påtryckningar som ligger bakom att Youtube (ägt av Google) stängde den oberoende TV-kanalen SwebbTV. Dock är det bekant att Morgan Johansson haft överläggningar med både Google och Facebook om att stoppa oönskade yttringar på nätet. Det verkar inte som om Stefan Löfven har samma rakryggade hållning i demokrati-frågor som Göran Persson visade 2006. (SwebbTV är uppe igen när detta skrivs)

UTLANDS-NYTT

Grönare jord

För 30–40 år sedan var ökenspridning ett nästan lika omtalat hot mot jorden och mänskligheten som klimatförändringar är idag. Men domedagsprofeterna hade fel. De senaste tjugo åren har trädplantering och nya uppodlingar gjort jorden betydligt grönare. Sedan millenieskiftet har de gröna områdena på jorden ökat med 5 procent, vilket motsvarar hela ytan på regnskogen i Amazonas. Uppgifterna bygger på satellitstudier från NASA. Det är i framförallt Indien och Kina som både skogar och odlingsområden har ökat kraftigt. (Illustrerad Vetenskap)

Inflationen faller i Venezuela

Samtidigt som antalet flyktingar undan socialismen i Venezuela nu överstiger fyra miljoner (med ytterligare en miljon förväntade flyktingar under resten av 2019) sjunker inflationen! Regeringen under Nicolás Maduro har infört fria växelkurser, vilket lugnat ner marknaderna något. Det har också minskat möjligheterna för socialistiska pampar (som tilldelats valuta enligt de reglerade växelkurserna) att tjäna pengar på tredubbla varianter av växelkurser. Men senaste inflationssiffran (för juni) har inte sjunkit lägre än till på 445 482 procent. Så sent som i januari var inflationstakten över 2,5 miljoner procent. En inflation på 500000 procent innebär att värdet på bolivar sjunker till en tvåtusendel på ett år (en hundralapp blir värd 5 öre...).

Mexiko

Mexiko drabbades vid årsskiftet av en socialistisk president, Andrés Manuel López Obrador. Han hade tidigare förlorat två presidentval, men lyckades vinna det tredje, till stor del på grund av den tidigare presidenten Enrique Peña Nietos misslyckande i framförallt brottsbekämpningen. AMLO (som den nye presidenten kallas) började sin presidentbana på ett märkligt sätt. Han genomförde en omröstning i sitt eget parti (1 procent deltog) om en flygplats som skattebetalarna redan lagt ner 50 miljarder kronor på och som var till 30 procent färdig. Flygplatsen

stoppades. Han sänkte sin egen lön, och införde en lag om att ingen statstjänsteman fick ha högre lön än presidenten, vilket medförde att den ekonomiska expertis som fanns inom departementen sade upp sig och tog arbete på finansmarknaden. Efter dessa märkligheter skilde han sig dock från andra vänsterradikala presidenter i Latinamerika genom att ge efter för ekonomiska realiteter. Bland annat genom att utse Carlos Urzúa till finansminister. Men redan efter ett halvår sa Urzúa upp sig i ett anmärkningsvärt öppenlydande avskedsbrev. Urzúa berättade att finansministeriet tvingats anställa okvalificerade personer på viktiga poster. Han framhöll vidare att den ekonomiska politiken måste grundas på realiteter, inte politisk extremism. Urzúa förklarade vidare att han inte fått något som helst stöd för sina tankar av regeringen eller presidenten. Den mexikanska peson gick ner 1,5 procent i och med Urzúas avgång. Det blev dock inte någon populist på Urzúas post utan AMLO utsåg en erfaren ekonom, Arturo Herrera till Urzúas efterträdare. Frågan är hur länge han kommer att finna sig i presidentens politik som omfattar gigantiska och olönsamma investeringar i oljeraffinerier och järnvägar och ett stopp för det statliga oljemonopolet Pemex avveckling av olönsamma verksamheter.

Muslimer kämpar för att bevara polion

En av de sjukdomar som det funnits hopp om att utrota är polio. På samma sätt som smittkoppor utrotades 1980. En förutsättning för att kunna utrota en sjukdom hos mänskligheten är att den inte förekommer i samma form hos djur. Och polion uppfyller detta krav. Genom en världsomfattande vaccinationskampanj var Världshälsoorganisationen WHO's förhoppning att även polion skulle kunna utrotas. Men det var innan man tagit hänsyn till muslimska extremisters verksamhet. I Pakistan och Afghanistan har dussintals vaccinatorer mördats av islamska extremister. Och antalet poliofall har gått upp i Pakistan. Sjukdomen drabbar ofta unga

människor som riskerar att bli handikappade för resten av livet (om de överlever). Ungefär 90 procent av de pakistanska föräldrarna är positiva till poliovaccinationer, men det räcker inte när muslimska extremister har grepp om återstående 10 procenten och sprider myten att barnen blir sjuka av poliovaccin (en kampanj som är underblåst av falska videos på sociala medier). 1988 fanns polio i 125 länder, 2019 återstår bara Afghanistan, Pakistan och Nigeria. Poliovaccinet uppfanns 1952 och från 1957 har vaccinet använts i Sverige. Det sista poliofallet i Sverige inträffade 1977 och drabbade en ej vaccinerad flicka som levde i en antroposofisk miljö, där man tog avstånd från vaccination.

Sexköpslagar i andra länder

I Sverige görs inga seriösa ansträngningar att undersöka vilka effekter sexköpslagen har fått för de inblandade. Säkert mest beroende på att frågan har ett svar som formulerats i förhand av feminister. I andra länder som följt efter när det gäller sexköpslagar görs emellertid seriösa försök att mäta effekterna. På Irland kan man konstatera ökade säkerhetsrisker för de prostituerade. Eftersom en minskande andel av kunderna vill ange namn eller andra identifikationsuppgifter hamnar fnasken i underläge och när något händer (till exempel våld) är de i underläge, eftersom de inte vet vem de haft att göra med. Året efter den irländska sexköpslagens införande ökade våldet mot prostituerade med 80 procent, även om antalet fall som anmäls till polisen har sjunkit. I Frankrike genomfördes en enkät med 500 "sexarbetare" som konstaterade att förhandlingsstyrkan försvagats. Det blev sämre priser och svårare att genomdriva krav på kondom användning. 80 procent hävdade att inkomsterna sjunkit och 90 procent var emot lagen.

Kina "skördar organ"

Efter ett års noggranna undersökningar har en oberoende tribunal i London kommit fram till att Kina "skördar" organ från fångar för att användas vid transplantationer. Uppgifter om detta har cirkulerat sedan länge, men nu har China Tribunal förhört vittnen i form av tidigare fångar, människorättspecialister, läkare med flera. Tribunalen konstaterar att verksamheten pågått i tjugo år och drab-

bar särskilt medlemmar i den förbjudna rörelsen Falun Gong. Tusentals Falun Gong-anhängare har skickats till omskolningsläger. Falun Gong-fångar ges regelmässigt noggranna hälsoundersökningar i samband med att de fängslas, undersökningar som behövs för att fastställa om de är lämpliga donatorer. Man uppskattar att det genomförs 90 000 transplantationer om året i Kina. Men bara 5 146 registrerade donatorer avled under 2017. Dock ska det noteras att en donator kan lämna flera organ. (*Daily Express*)

Artrikedomen större än man trott

Samtidigt som det larmas om att tusentals, kanske en miljon, arter kommer att försvinna från jorden noterar seriösa forskare att antalet arter är mycket större än man tidigare trott. För inte så länge sedan (1986) ansågs det finnas 8800 fågelarter och 4500 däggdjursarter på jorden. Idag räknar man med 11000 fågelarter (en del räknar med att antalet är 18000) och 6400 däggdjursarter. Till en betydande del beror ökningen på att underarter i ökad utsträckning klassificeras som egna arter. Helt klart är att ökningen av antalet arter är betydligt större än antalet utdöda arter.

Kina och Nya Zeeland

Den nyzeeländske parlamentsledamoten Jami-Lee Ross har avslöjat kinesiska försök att lägga sig i landets främsta oppositionsparti, National Party. En kines bosatt på Nya Zeeland, men med flera viktiga uppdrag i Kommunist-Kina, ordnade med bidrag på nästan 700.000 kronor till partiet. Bidragen redovisades inte i behörig

ordning. Men regeringspartiet Labour är på inget sätt felfritt. Partiet har flera Kinafödda parlamentsledamöter som beskyllts för att ha kontakter med organisationer som förespråkar Kommunist-kinesiska intressen. Borgmästaren i Auckland, Nya Zeelands största stad, Phil Goff (Labour), ordnade med en auktion för att finansiera Labours verksamhet. Bland objekten som bjöds ut fanns en bok av Kinas president Xi Jinping, ett exemplar som var signerat av presidenten själv. Det såldes för en miljon kronor till en anonym budgivare från Kommunist-Kina.

Dyraste sjukhuset i världen

Nya Karolinska har med råge passerats när det gäller sjukhus med dyra platser. Kostnaderna för nybyggda National Children's Hospital i Dublin har ökat med 150 procent och närmar sig 20 miljarder kronor. En vårdplats uppskattas nu kosta 40 miljoner kronor att bygga. Och sjukhuset är inte färdigt än.

Sjukvården på Irland är den sjunde dyraste per invånare i OECD, men köerna är gigantiska. Nästan hälften av irländarna har därför skaffat sig en privat sjukvårdsförsäkring, trots att sjukvården i princip är fri...

Istället i Ishavet

Det är ovanligt mycket is norr om Svalbard. I juni tog det flera dagar längre än förväntat för en isbrytare att nå Nordpolen. Och i juli fastnade en norsk isbrytare och fick vända tillbaka för att den mötte tre meters packis där den förväntat sig en istjocklek

på mindre än två meter (som isbrytaren klarar utan problem). (*ClimateDespatch*)

Över 100 privatjets för att diskutera klimatet

Det ordnades i juli ett möte för kändisar för att diskutera klimatet och åtgärder mot "klimathotet". Mötet hölls på Sicilien med deltagare som Leonardo DiCaprio, Barack Obama och prins Harry. Mötet arrangerades av Google och uppges kosta bolaget 20 miljoner dollar. Enligt den italienska pressen förväntades 114 privatjets komma flygandes med deltagarna.

Klimatalarmist blir skeptiker

Rex Fleming, vetenskapsman med en doktorsexamen i atmosfärfysik och tidigare prisbelönt klimatalarmist, har kommit på andra tankar. Han har kommit fram till att koldioxiden inte påverkar klimatförändringarna. "Tidigare klimatförändringar har skett till både varmt och kallt utan någon ändring i koldioxidhalten", säger Fleming. Han har skrivit en bok med titeln *The Rise and Fall of the Carbon Dioxide Theory of Climate Change*. (*Climate Depot*)

Tiotusentals jihadister på väg till Europa

Den brittiska vänstertidningen *The Independent* har intervjuat Libanons försvarsminister Elias Bou Saab, som varnar för att tiotusentals jihadister kommer att söka sig till Europa och Afrika för att fortsätta "jihad". Många jihadister har tagit sig över gränsen mellan Syrien och Libanon och inriktar sig på att ta sig vidare till Europa. En del försöker att med båt ta sig till Cypern (som är medlem i EU). Uppskattningsvis 40 000 utländska frivilliga tog sig till Syrien och Irak för att slåss för IS.

När Karelen skulle säljas

Det har tidigare kommit uppgifter om att Ryssland var berett att sälja Karelen till Finland. Nu har en av de inblandade, dåvarande ryske vice utrikesministern Andrej Fjodorov, trätt fram i *Helsingin Sanomat* och bekräftat uppgifterna. I Ryssland räknade man 1991 med att få 15 miljarder dollar för Karelen, ett gott tillskott till Rysslands då tomma skattkista. Diskussionerna fördes i Ryssland och Finland fick inget veta. 1994 avfördes frågan från dagordningen.

Jessikka Aro jagas av ryska troll

Den finska journalisten Jessikka Aro har jagat ryska troll och är nu själv jagad av trollen. Hon har arbetat flera år med en bok om Putins trollfabrik. Hilary Rose har intervjuat Jessikka Aro, som ansett sig tvungen att flytta från Helsingfors.

Du kanske tycker att en bra dag på jobbet är en dag när din chef inte är förskräcklig.

För Jessikka Aro är det en dag utan dödshot. Aro är den finländska journalist som avslöjade omfattningen av falska nyheter och troll med ursprung på en enda trollfabrik i Sankt Petersburg. Det behöver inte sägas att trollen inte var nöjda. Över natten blev kvinnan som avslöjade brotten ett offer. Nu tar hon upp kampen mot trollen.

”Det är en internationell förtalskampanj”, säger hon på telefon från Silicon Valley, där hon försöker övertala företagen inom sociala media att troll och falska nyheter är deras problem. ”Jag får dödshot. Även en del av mina vänner har sänt mig dödshot, eftersom de läst falska nyheter om mig. De driver med mig och smutskastar mig. Jag har anmält två av mina vänner till polisen. Min mor och min syster har blivit måltavlor och tvingats till omfattande säkerhetsåtgärder. Jag fruktar för mitt liv, vilket tycks vara målet för förföljelsen och de rent kriminella angreppen. De vill få mig att sluta att rapportera om trollen.”

Det började för fyra år sedan när hon släppte sitt första reportage om trollfabriken på det finska statliga TV-bolaget Yle och sedan publicerade artiklar på engelska, finska och ryska. Med tidigare ryska grävande journalisters arbete som grund ledde Jessikka Aro det första västerländska filmteamet som tog sig an frågan om det så oskyldigt namngivna Internet Research Agency var en gren av den ryska staten. En säkerhetsvakt sa åt dem att byggnaden var en administrativ byggnad och att de måste sluta filma och ge sig av. I Ryssland ges beteckningen ”administrativ byggnad” bara till känsliga objekt, vanligen kärnkraftverk eller militärbaser, och presidenten själv utfärdar order om vilka anläggningar det handlar om. Det brukar inte handla om forskningsinstitut i Sankt Petersburg

”Säkerhetsvakten berättade i grunden själv vad det handlade om”, säger hon

lakoniskt. ”Det var värdefullt”.

Organisationen finansierades av en av president Putins medarbetare, Jevgenij Prigozjin, en affärsman och restauratör från Sankt Petersburg, som är känd som ”Putins kock”, och som senare har åtalats i USA för otillbörlig inblandning i 2016 års amerikanska presidentval. Mellan 300 och 400 personer arbetade på institutet och pumpade ut förvrängningar och falska nyheter dygnet runt.

Aro följde upp platsannonser och fick veta att de behövde skribenter och ansvariga för sociala media, som kunde producera innehåll på engelska och ryska, dygnet runt. Det var där som kampanjerna med falska nyheter och hat hade sin

Hilary Rose intervjuar Jessikka Aro

grund inför folkomröstningen om Brexit i Storbritannien och det amerikanska presidentvalet 2016. När Aro gjorde sitt besök 2014 var de mest intresserade av Ukraina, som invaderats av Ryssland. Om det pågick ett krig, vilket det inte gjorde, hade det drivits fram av USA, EU och NATO. De spred memer och bilder på sociala media som angrep ukrainska ledare och aktivister. Deras mål var att stänga ner de negativa synpunkterna på kriget i Ukraina och så tvivel om vad sanningen var, samt att trakassera anti-ryska röster på nätet. Det fungerade.

”Så många människor berättade för mig att de slutat diskutera frågor som rörde Ryssland på nätet, eftersom de genast blev offer för troll och dödshot. Vi vet från läckta policy-dokument att hela syftet med desinformationskampanjen var att snedvrیدا debatten och göra kommentarerna på nätet mer ryss-vänliga. En del människor berättade för mig att de helt övergav sociala media, eftersom

de inte längre förmådde att hantera övergreppen”.

Aro, som är 38 år gammal, visste hur de kände sig. Sociala media och nätet är nu fullt av konspirationsteorier om henne och artiklar som driver med henne och ifrågasätter hennes ställning som journalist. Det hävdas att hon betalas av CIA, den finska säkerhetstjänsten och NATO. Hon var en amerikansk propagandist som bedrev informationskrigföring mot laglydiga finska medborgare. Hon var ett hot mot den nationella säkerheten. Hon fördömdes som knarkare, knarkhandlare, en hjärnskadad hora eller en kombination av alla tre.

”De lyckades sprida hat mot mig hos så många människor, människor som tror att beskyllningarna är sanna. Den finska polisen räknar med att jag riskerar spontant våld om jag befinner mig på fel plats vid fel tillfälle. Det var när en av mina vänner kommenterade på Facebook att jag brukade vara en normal person, men att jag förvandlats till en skithög, som jag till fullo förstod hur stark kraft falska nyheter har och hur allvarlig hjärntvätten var.”

Hoten var tillräckligt allvarliga för att hon skulle känna sig nödsakad att lämna sitt hem i Helsingfors och flytta utomlands under ett par år. Hon är fortfarande noga med säkerhetsåtgärder, på samma sätt som hennes mor och syster måste vara, sedan systemen försvarat henne på sociala media. Tre personer fälldes 2018 av en finsk domstol för brott mot Aro, inklusive olaga förföljelse och förtal, men hon är missnöjd med att det skulle behöva gå så långt.¹

¹ Den 18 oktober 2018 dömdes tre personer för bland annat hot och trakasserier mot Jessikka Aro i sociala medier och i den finländska nättidningen MV-lehti. Utgivaren för MV-lehti Ilja Janitsin fick ett fängelsestraff på ett år och tio månader för trakasserier mot Aro och hets mot folkgrupp (han har anklagats för angrepp mot judar och muslimer). Även författaren och debattören Johan Bäckman dömdes till ett års villkorligt fängelse för att ha smutskastat och förföljt Jessikka Aro. Den tredje dömda var en mindre känd kvinna. De dömda ska

Hon är frustrerad över att den lokala polisen måste använda resurser till ett brott som hellre skulle angripas vid källan. Och hon är likaledes frustrerad över att de sociala medieföretagen gärna döljer sin oförmåga bakom tal om vikten att försvara yttrandefriheten.

Google, som äger YouTube, kritiserades nyligen för hur lång tid det tog att ta ner filmer från morderna i Christchurch på Nya Zeeland. Pappan till 14-åriga Molly Russel, som begick självmord 2017, tror att Instagram delvis var att skylla för hennes död, sedan han hittat material om depression och självmord på hennes konto.

VDn för NSPCC (Brittiska Nationella Samfundet för att Motverka Grymhet mot Barn) sa att de sociala nätverksföretagen bara vidtog åtgärder efter en tragedi. Instagram, som ägs av Facebook, förklarade i år att man skulle stoppa alla bilder på självskadebeteende. Och sommaren 2018 förklarade brittiska parlamentets organ för ledamöternas hälsa och välmående att ett nedstängande av ledamöternas Twitter-konton kunde vara enda medlet för att undvika konstanta hot och övergrepp.

”Det har inget med yttrandefrihet att göra” säger Jessikka Aro. ”Det är ingen normal politisk diskussion. Att påstå att 'Jessikka är en krack-hora som måste dödas' är ett brott i många länder”.

Övertygande, passionerad och välformulerad med flytande engelska och ryska i bagaget har Jessikka Aro försökt anmäla de som trakasserar henne till Facebook och YouTube, men för det mesta får hon bara ett automatiserat svar som säger att de anmälda inte brutit mot reglerna för nätverket. Att moderera en diskussion kan bli för komplicerat för en algoritm och kräver en mänsklig hjärna, menar hon. ”I själva verket bryter en del av innehållet i inläggen både mot reglerna för nätverken

sammanlagt betala 1,4 miljoner kronor i skadestånd (domen har överklagats).

Jessikka Aro har jagat ryska troll. Och är nu själv jagad och mordhotad. Men hon fortsätter jakten på de ryska trollen. Foto estniska utrikesdepartementet/Wikimedia.

och mot finsk lag. Genom att inte ta bort inläggen underlättar företagen de ryska trollens verksamhet.”

Hon anklagar företagen för att sätta vinsterna framför allt annat. Facebook har till och med tjänat på trollen, hävdar hon, eftersom de betalar för synlighet och sponsrade inlägg som angriper henne.

”Deras moderatorer och säkerhetsgarantier går emot den grundläggande affärsmodellen. Om de ska göra affärer i våra länder, om de ska använda sig av våra data för att tjäna pengar, borde de också ta ansvar. Det är fel och olagligt att hota någon till livet. De borde ha satt stopp för det för årtal sedan. Men det bara fortsätter. De verkar inte vara intresserade av att undersöka saken på eget initiativ. Om inte den amerikanska senaten

eller Robert Mueller kräver att de gör det”.

I januari blev Aro informerad av amerikanska utrikesdepartementet att hon skulle få en utmärkelse för kvinnligt mod. Den skulle utdelas av utrikesminister Mike Pompeo och Melania Trump. Ett par veckor senare försvann utmärkelsen mystiskt sedan Utrikesdepartementet skyllt på ett ”beklagligt misstag”. Aro misstänker att någon i Washington insett att hon uttryckt sig kritiskt om Donald Trump på sociala medier, eller att de inte tyckte om att hon väckt frågan om ryska troll, med tanke på deras roll i påverkansoperationerna mot det amerikanska presidentvalet 2016. Hur det än må vara med det fick Aro inte utmärkelsen, men hon fortsätter arbetet mot de ryska trollen.

”Det här är inget abstrakt hot mot yttrandefriheten eller mot en enskild individ”, menar hon. ”Det är ett hot mot den nationella säkerheten. Det är Rysslands sätt att bedriva hybridkrigföring mot Väst, ja det är ett nödläge. Troll och falska nyheter skapar hat mot religioner och minoriteter och används för att mobilisera verkliga människor att vidta åtgärder.”

Att hantera dödshoten har tagit tid som hon mycket hellre använt för sitt journalistiska arbete. Men hon har inga planer på att ändra sin inriktning, Hon är specialiserad på Ryssland, påpekar hon upprört. Det är hennes specialområde. Hon har bott och arbetat där och hon behärskar språket.

”Och jag har den grundlagsskyddade rättigheten att rapportera om detta. Jag gör bara det som jag älskar att göra. Om det är någon som har problem med det får de med polisen att göra”.

Hilary Rose. *The Times/The Interview People*. Översättning C G Holm.

Hongkong och det demokratiska Kina

Jessikka Aro har i flera år arbetat med en bok om den ryska trollfabriken. Datum för publiceringen har skjutits upp gång på gång, och Contra har ännu inte fått sin hand på boken som har titeln *Putin's Troll Army*, trots att den enligt nätbokhandlarna ska vara utgiven redan i maj 2019.

När ämnet Jessikka Aro dök upp på Contras anslagstavla dröjde det inte många timmar innan ett par dittills för Contras anslagstavla okända debattörer dök upp med förtal mot henne. Det var veterligen andra gången som ryska troll deltagit i debatten på anslagstavlan. Vi utnyttjade möjligheten att blockera angreppen mot Jessikka Aro och vi har använt den också vid det tidigare tillfälle när ett ryskt troll visat sitt fula tryne på Contras anslagstavla.

Den våldsamma oron i Hongkong mot en planerad utlämningslag för Kina, har hittills fört till en viktig delseger för paraplyrörelsen – lagförslaget är lagt på is på obestämd tid. Till och med Folkrepublikens myndigheter har insett att det var det enda förnuftiga, och det visar att det finns en gräns för vad polisen kan ta sig till mot obehäpnade demonstranter. Men proteströrelsen i Hongkong är långt ifrån nöjd, och demonstrationerna fortsätter. Man vill avsätta Hongkongs prokinesiska ledare Carrie Lam och att utlämningslagen skrotas för gott. Och en hel värld har sett att pepparspray och batonger inte räcker mot paraplydemonstranterna, bara de senare är tillräckligt många.

Protester mot myndigheterna och sympati för demonstranterna har inte bara kommit från USA, utan också från EU-länder som Tyskland och Storbritannien. Alla låter sig inte skrämmas till tystnad inför det till synes allsmäktiga Kina.

Det förtjänar i sammanhanget att nämnas att det finns ett annat – och demokratiskt – Kina, nämligen Republiken Kina

på Taiwan. Organisationen Freedom House betecknar i sin senaste årsrapport Taiwan som ett fritt land. 42 procent av världens länder förs av Freedom House till den kategorin, medan 31 procent betecknas som delvis fria. Taiwan får 93 poäng, vilket är samma siffra som Storbritannien. Och i Asien är det bara Japan som har högre siffra. Norge, Sverige och Finland får maximala 100 poäng, medan Folkrepubliken Kina kategoriseras som inte fritt med sammanlagt 11 poäng!

Det finns ingen anledning att världens största diktatur ska styra vårt handlande. Till och med i Norge ser det ut som om kineserna har inflytande. När demonstranter utanför Stortinget protesterade mot ett kinesiskt besök blev de överröstade av norsk-kinesiska organisationer som ingen hört talas om tidigare. En gul T-shirt med texten "Frihet" var för mycket för att tillåtas i Stortingsbyggnaden. Taiwan har representationskontor i Danmark och Sverige, men kontoret i Oslo är nedlagt. *Nils Tore Gjerde*

Den ryska trollfabriken på Savusjkinagatan 55 i Sankt Petersburg. Härifrån sköts Putins informationskrig mot Väst, dygnet runt, året runt. Målet är att underminera tilltron till samhällsinstitutioner och media i Väst.

Plasten räddar liv

Ett av de politiskt korrekta hatobjekten just nu är plast. Vänstern och miljöextremisterna angriper det moderna samhället. Som vanligt kanske man ska säga. En av mänsklighetens stora uppfinningar som räddar miljoner liv varje år genom en effektiv, hygienisk och hälsofrämjande livsmedelshantering utses till fiende.

När FN manar till krig måste läget vara allvarligt. För FN grundades efter Andra världskriget för att bevara freden. Men den 23 februari 2017 förklarade FN krig mot plasten i världshaven. Och sällan har stödet varit så mangrant.

Plasten uppfanns visserligen redan på 1800-talet, men började sitt riktiga segertåg först under 1950-talet och nu tillverkas 8,3 miljarder ton plast varje år.

6,3 miljarder ton av den plast som hittills tillverkats har kasserats. Och 80 procent av den mängden har varken återvunnits eller förbränts. Den finns på tippor eller runt om i naturen.

Sju miljoner ton plast och 1,5 miljon ton mikroplast (plastpartiklar med en diameter på högst 5 mm) hamnade i havet 2017. En del vetenskapsmän anser att plasten sjunker till havets botten och där bildar ett nytt geologiskt skikt. Ett skikt som skulle kunna vara kännetecknande för människans tidsålder.

Plasten i havet kommer från floderna

Ungefär 90 procent av plastföroreningarna i havet kommer från tio stora floder. Det tyska Helmholtz-institutet uppskattar att mellan 89 och 95 procent av plastföroreningarna i havet kommer från tio stora floder. Den flod som ligger närmast Sverige är Nilen. Näst närmast är Niger. Övriga åtta floder ligger alla i Asien. Åtgärder mot svenska plastföroreningar kommer alltså vara helt meningslösa när det gäller att minska volymen i havet. Då gäller det istället att satsa på de tio stora floderna, framförallt i Asien

Men i Sverige (och även Europa och USA) talas det mycket om skatter och förbud mot plastpåsar, plastbestick och plastsugrör. EU vill förbjuda en del engångsartiklar i plast från 2021 och regeringen har hotat med en specials katt på 3 konor per plastpåse. Plastpåsar utgör

ungefär 2 procent av det samlade plastavfallet.

Än mer bisarrt är angreppen på sugrör i plast. Miljöorganisationer påstår att det i USA (med 300 miljoner invånare) används 500 miljoner plastsugrör om dagen. Siffran härrör från nioårige (!) Milo Cress, som räknat fram siffran, som sedan accepterats med hull och hår av miljöaktivister. Mer seriösa beräkningar slutar på 170 miljoner sugrör om dagen. (Technomics, ett företag specialiserat på studier av förpackningsavfall i livsmed-

cg.holm
@contra.nu

elsindustrin). Ett sugrör väger mindre än ett halvt gram per styck, så som andel av den totala produktionen av plastartiklar är sugrören en försvinnade liten del. Delstaten Kalifornien förbjöd engångsplastsugrör från den 1 januari 2019. Effekten på mängden plastavfall är skrattretande låg eller 0,001 procent om vi antar att hela USA anslöt sig till förbudet och att USA står för en tredjedel av världens sugrörsförbrukning.

Tidigare användes papperssugrör, men för att de inte skulle förstöras av vätskan var de behandlade med plastfilm på insidan.

Det är i Kina och i fisket man kan göra något mot plasten – inte i Sverige

I Kalifornien har advokaten Stephen Joseph bildat Save the Plastic Bag Coalition, med stöd av plastindustrin. Han menar att man vid bedömning av förpackningar alltid måste ta hänsyn till alternativen. Och att alla andra alternativ är sämre än plastpåsen. Man ska istället inrikta sig

på de förpackningar som verkligen utgör problem. Koalitionen har med viss framgång drivit rättsprocesser mot kommuner och andra som på svaga grunder infört förbud mot plastpåsar (till exempel Save the Plastic Bag Coalition v City of Manhattan Beach).

Havsbiologen Nikolaus Gelpke menar att plast i haven är en helt överdimensionerad fråga. Havets problem är överfiskning och försurning. Vad gäller plastföroreningar i havet härstammar enligt en artikel i tidskriften *Nature* från 2018 46 procent från fiskeredskap. Man har gjort försök att identifiera källan till plastföroreningar i havet. Det är svårt, men i den utsträckning man lyckats kommer en tredjedel från Kina och en tredjedel från Japan. Att Japan har en så hög andel beror på den plast som spolades ut i havet av tsunamin 2011, andelen kommer naturligtvis successivt att sjunka. Och då kommer Vietnam, Indonesien, Filippinerna och Sri Lanka att ta platserna närmast efter Kina.

För den som vill minska förekomsten av plast i havet är det alldeles fel angreppssätt att ge sig på plastpåsar, för att inte tala om sugrör. Det som behövs är krafttag mot fiskeindustrin och stora utsläppskällor som Kina (av de tio största utsläppsfloderna är fem kinesiska, Yangtsekiang, Gula floden, Hai He, Pärlfloden och den rysk-kinesiska grännsfloden Amur). Återstående tre floder bland de stora föroreningarna är Indus, Ganges och Mekong.

Politiska åtgärder ska nu också vidtas mot plastförpackning av livsmedel. Trots att just plastförpackning av livsmedel är en plastens avgörande förtjänster. Något som gjort mycket för att minska världssvälten och för att skydda livsmedel från förruttnelse.

Måste verkligen varje enskild gurka packas i plastfilm? En av de stora österri-

kiska livsmedelskedjorna säger ja, det är nödvändigt. Utan plastfilm runt gurkorna måste femton procent fler gurkor kastas som defekta varje dag. Liknande gäller för andra grönsaker, frukt och bär. Plastförpackningar hjälper till att få fram varorna oskadade till kunderna. Utan plastförpackningar skulle exempelvis många fler vindruvor behöva kastas redan i butiken. Den som vill roa sig med att beräkna koldioxideffekter av plastförpackningar skulle komma till slutsatsen att produktionen av plastförpackningar förorsakar mycket mindre koldioxidutsläpp än vad som förorsakas av produktion och transport av de livsmedel som skulle behöva kasseras utan skyddande plastförpackningar.

Sverige bra på återvinning

Om plastförpackningar genomgående skulle ersättas med andra (sämre) material skulle de väga 3,7 gånger så mycket och öka utsläppen av så kallade växthusgaser med 50 procent.

Sverige har en förhållandevis hög andel

återvunna plastförpackningar. 2016 var siffran 50,7 procent mot ett EU-genomsnitt på 42,4 procent. Huvuddelen av de ej återvunna plastförpackningarna förbränns och kommer därmed till nytta i energiförsörjningen. Säkert bidrar det svenska pantsystemet för dryckesförpackningar till de höga återvinningstalen. Tyskland, som också har ett omfattande pantsystem, når 48,4 procent. Men Litauen, som har det högsta återvinningstalet inom EU når 74,4 procent och Cypern som ligger tvåa når 63,7 procent. EU har ställt upp 55 procents återvinning som mål för hela unionen till år 2030. Orsaken till det höga återvinningstalet i Litauen är för övrigt inte att de är extremt bra på återvinning, utan att de importerar plast från andra länder, som kommer till användning i den litauiska återvinningsindustrin. 📎

Plastskrot kan med fördel användas för att tillverka ny plast

Under de senaste tiotusen åren har temperaturen i den grönländska isen sjunkit, med undantag för några värmeperioder. Den senaste var den medeltida värmeperioden då vikingarna bosatte sig på Grönland (och eskimåerna flyttade därifrån för att det var för varmt för deras fångstkultur). Efter "Lilla istiden" har temperaturen åter gått uppåt.

Identitespolitik eller ett färgblint samhälle?

Det var för inte så länge sedan när välmenande människor av bägge könen, liberaler eller konservativa, försökte skapa ett "färgblint samhälle". Målet var, som Martin Luther King uttryckte det, att människor skulle bedömas efter sina moraliska egenskaper, "inte efter färgen på sin hud".

Nu har vi sett hur fyra nyvalda vänsterorienterade kvinnliga ledamöter i Representanthuset intar rakt motsatt hållning. En av dem, Ayanna Pressley (demokrat från Massachusetts) förklarade nyligen "att vi behöver inte fler bruna ansikten som inte vill vara röster för det bruna. Vi behöver inte svarta ansikten som inte vill vara röster för det svarta".

Som svar till Pressley och hennes kollegor inklusive Ilhan Omar (demokrat från Minnesota), som är född i Somalia, svarade president Trump att om de var missnöjda med Amerika så kunde de åka tillbaka dit där de var födda, även om nu tre av dem var födda i USA. När folk vid ett Trump-möte i North Carolina skandrade "skicka tillbaka henne" om Omar, såg många en annan sorts identitespolitik. Många hävdade att det var vit identitespolitik.

Segregerade examensceremonier

Rasbaserad identitespolitik kan vi se i många delar av vårt samhälle. The National Association of Scholars har släppt en rapport om att åtminstone 75 amerikanska högskolor har examensceremonier som endast är för svarta och 3 procent av högskolorna erbjuder segregerade bostadsbyggnader. Organisationen kallar detta för "ny-segregation".

Harvards examensceremoni speciellt för svarta uppmärksammades nationellt år 2017. New York Times hade rubriken "Högskola firar mångfald med skilda examensceremonier". Ward Connerly, chef för American Civil Rights Institute, och en svart kritiker av sådana rasbaserade åtgärder, säger att åtskilda examensceremonier "tjänar bara till att underblåsa ras-skillnader. Högskolan är en miljö där vi borde lära och predika åsikten att du är en

individ, och att du borde välja dina vänner baserat på något annat än hudfärg." Connerly är tidigare styrelseledamot vid University of California.

Färgblindhet eller identitespolitik

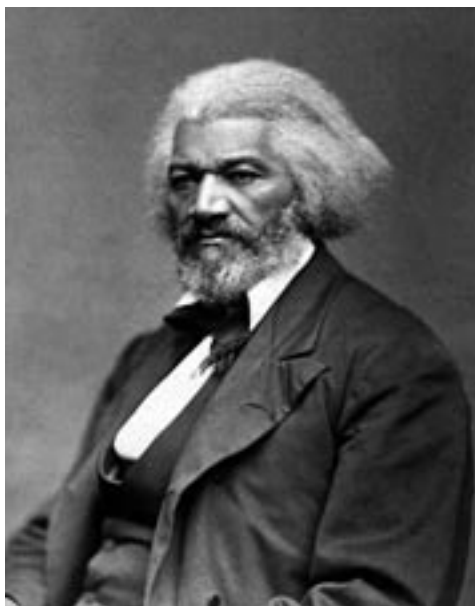
Ledarna för medborgarrättsrörelsen, som arbetade för ett "färgblint samhälle" skulle bli besvikna om de kunde se hur identitespolitiken växer i dagens amerikanska samhälle. Thurgood Marshall, den förste svarte mannen som blev ledamot av Högsta domstolen, argumenterade för NAACP [en av USAs äldsta och mest välrenommerade medborgarrättsorganisationer] i målet Sipuel mot Board of regents of the University of Oklahoma 1948 att "klas-

allan.c.brownfeld
@contra.nu

sificeringar och åtskillnader på grund av ras eller hudfärg har ingen moralisk eller laglig funktion i vårt samhälle".

USAs historia rörande rasrelationer är naturligtvis komplex. Svarta amerikaner har även om de utsattes för slaveriets

Fredrick Douglass ställde upp för USA.

ovärdighet och senare efter slaveriets avskaffande för diskriminering i form av segregation varit hängivna patrioter. Professor Benjamin Quarles, en högt respekterad svart akademiker i historiefacket påpekar i sin bok *The Negro In The Making of America* att svarta amerikaner fattade ett avgörande beslut, att de skulle stanna kvar i Amerika. Från självständighetskriget och framåt har svarta amerikaner av många, svarta såväl som vita, rekommenderats att återvända till Afrika. Men helt dominerande blev beslutet att stanna i Amerika och leva som fria.

Vid ett möte i en av svarta driven kyrka i Rochester New York 1853, vars ordförande var den välkände vältalaren Frederick Douglass, antogs ett uttalande: "Vi begär att vi i vårt födelseland inte ska behandlas som främlingar". Deltagarna avvisade alla förslag om att överge USA och stödde istället ett förslag om att inrätta yrkesskolor som skulle lära ut hantverk.

Professor Quarles noterar att för de flesta svarta amerikaner "är nationsgrundarna fortfarande en vital kraft... denna tro har varit ett av de avgörande bidragen till skapandet av Amerika... Han (den svarte amerikanen) har varit väktaren vid muren mer så än andra amerikaner. Han visste att friheten krävde ansträngning för att vinnas och kunde bevaras enbart genom kontinuerlig kamp. Negerns övertygelse och arbetsinsats har genom åren gjort det möjligt att bevara Amerikas attraktionskraft och framåtanda."

Nej till identitespolitik

Identitespolitik strider mot varje grundläggande princip i den amerikanska historien, oavsett om det handlar om den variant som förespråkas av radikaler i minoritetsgrupper eller den som uttrycks i form av en skanderande folkhop i North Carolina. Det är dags att vi återvänder till målet om ett färgblint samhälle, där män och kvinnor betraktas som unika individer – inte som representanter för den ena stammen eller den andra. Allt annat leder till ett samhälle som inte fungerar – något som vi tyvärr kan skymta vid horisonten. 🐾

En ny konservatism

År 2019 är det 48 år sedan jag och Claes G Ryn utkom med boken *Nykonserveratism i USA* (1971). Den väckte en ofta upprörd debatt. Författarna beskrev den nya amerikanska konservatismens rötter med början under 1950-talet. På vänstersidan var det stor upprördhet och i det borgerliga lägret noterade man med intresse den begynnande högervinden i Förenta Staterna.

Det kanske viktigaste kapitlet i boken var mitt *Kritiken mot liberalismen: James Burnham*. År 2007 tog jag upp Burnhams bok *Västerlandets självmord* (1964) i en artikel publicerad i *Captus*. Den bok som hade gjort Burnham berömd var *Direktörernas revolution* (på svenska 1947). Här försökte den amerikanske professorn analysera vad som skulle hända efter Andra världskriget. Om det nazistiska Tyskland segrade skulle världen domineras av tre stora imperier. Under det Kalla kriget kom en serie om tre böcker som krävde befrielse från kommunismen i stället för containment: *Kampen om världen* (finns på svenska), *Kommunismens kommande nederlag* (finns på svenska) och till sist *Containment or Liberation*, som aldrig översattes till svenska.

Vad var det som gjorde boken *Västerlandets självmord* så betydelsefull, särskilt för bedömningen av den nuvarande västerländska krisen? Burnham drog år 1964 slutsatsen att om världens utveckling fortsatte efter den modell som skapats av socialdemokratien i Europa och vänstern i USA skulle det leda till förfall och Västs slutliga kollaps. När Sovjetunionen rasade samman år 1991 kunde det tyckas som om hotet hade minskat. Men åtminstone inom media och kommunikation fortsatte vänstern att dominera och från och till lyckades socialdemokraterna i Europa ta makten. De åtta åren med Obama-administrationen i USA har lett till inre motsättningar i USA.

Det fortsatta studiet av Burnham är oundgängligt. Hans varningar är särskilt värda att uppmärksammas när tillväxten i Europa upphört, befolkningsminskningen accelererar och tre anti-västliga imperier, bland dem Kina, kontinuerligt flyttar fram sina positioner.

I dag tycks en ny konservatism växa

fram i USA. I juli 2019 höll den nybildade Edmund Burke Foundation en betydelsefull konferens i Washington, D.C. Där presenterades den framväxande nationella konservatismen i USA.

På konferensens websida anger organisatörerna att den centrala frågan är om nationell konservatism kommer att ersätta den klassiska amerikanska konservatismen. Den nya konservatismen, som representerar det bästa i anglo-amerikansk politik har länge negligerats, men har sedan 2016 blivit alltmer prominent.

Vårt syfte är, skriver organisatörerna, att ge ny energi åt den konservativa rörelsen. Det kan verka en aning abstrakt. Ledande nykonservativa i den växande grenen av amerikansk konservatism har pekat på en artikel i tidskriften *American Affairs* från 2017 som särskilt betydelsefull. *What is*

Bertil Häggman

**bertil.haggman
@contra.nu**

Conservatism? av Ofir Haivry och Yoram Hazony. Andra har nämnt Friedrich Hayeks essä *Why I am not a Conservative*, som drog en skarp linje mellan klassiska liberaler och socialliberaler. I Sverige är tonen mot nationell konservatism särskilt hätsk. Ortodoxa judar, evangeliska kristna, understödjare av det engelska utträdet ur EU är alla i det närmaste högerextremister som helt kan avfärdas.

Ordförande i Edmund Burke Foundation är den uppmärksammade israeliske författaren Yoram Hazony. President är David Brog, tidigare medarbetare till senatorn Arlen Specter.

Mycket tyder på att det som jag och Ryn 1971 beskrev som nykonservatism i USA, efter många årtionden av framgång, nu tappar mark sedan företrädare satsat fel före 2016 års val. Julikonferensen i Washington, D.C. kan vara början till en ny väg för amerikansk konservatism. 📌

Den kollektiva skulden

De hemskheter som hände i Tyskland före Andra världskriget och det moraliska förfall i ett land med åttio miljoner invånare var ett slag mot alla européer. Det faktum att en medlem i den europeiska familjen kunde sjunka till nivån med koncentrationsläger kastar en tvivlets skugga på alla oss andra.

Vad får oss att tro att det inte skulle kunna hända här?

En sak är dock klar, ett sådant degenererat tillstånd kan endast uppkomma under vissa förutsättningar. Den viktigaste av dessa är ökningen eller förvandlingen från lantbruk till urbanism, industrialismen. De industrialiserade massorna i stadsmiljö gick miste om alla hälsosamma instinkter i lantmiljön, särskilt självbevaringsdriften. Denna kan mätas i beroendet av Staten, vilket är ett dåligt symptom. Beroende av Staten betyder att alla är beroende av alla (=Staten) i stället för sig själva. Varje individ stödjer sig på nästa och upplever en falsk känsla av trygghet, för man hänger ändå i luften då man hänger där med tio tusen andra. Den enda skillnaden är att man inte längre är medveten om sin egen otrygghet.

Det ökade beroendet av Staten är allt annat än ett hälsosamt symptom; det betyder att hela landet håller på att bli en hop får, konstant beroende av en fåraherde att driva dem till goda betesmarker. Fåraherdens stav blir snart en piska och fåraherdarna blir vargar.

Vilken nedslående syn det var att se hela Tyskland dra en lättadens suck då en monstruös psykopat deklamerade (Hitler 1936): ”Jag tar över ansvaret!”

En människa som fortfarande äger sin självbevaringsdrift vet mycket väl att endast en svindlare skulle erbjuda sig att ta över någon annans ansvar, för säkert är att ingen i sina sunda vätskor skulle drömma om att ta över ansvaret för andras existens. Den individ som lovar allt är predestinerad att åstadkomma noll, och alla som lovar för mycket är i farozonen för att använda ondskefulla, otillättna medel att uppfylla sina löften med, och är redan på förlorarens väg.

Välfärdsstatens stadiga tillväxt är tvivels utan något mycket bra ur en synvin-

Fortsättning på nästa sida

Min pappa såg Förintelsen

Jānis Vikmanis far såg Förintelsen och kunde inget göra. Han var inte jude, men räddades två gånger själv av judar i vårt grannland Lettland. Han tog sig till Sverige och här föddes sonen Jānis. Sonen berättar nu om den bok som fadern skrev och som avses bli utgiven på engelska. Förhoppningsvis kommer den senare även på svenska och lettiska.

Så nära som att se judar avrättas, var han aldrig. Men han levde i det civilsamhälle där avrättningsplatserna fanns på några kilometers avstånd.

Pappa min hette Jānis Andrejs Vikmanis, var född 18 juni 1927 och var yngst i klassen på arkitektgymnasiet i Rīga. Han var den ende som slapp bli mobiliserad med tvång av nazisterna, då han var yngst i klassen. Något nazisterna gjorde när krigslyckan vände på östfronten. Nazisterna använde letterna främst till kanonmat, för att täcka sina reträtter. Pappa kunde inte rädda livet på judar. Men istället räddade judar livet på honom, två gånger under Andra världskriget.

I min pappas klass fanns en judisk grabb vid namn Ārons Būrmans. Denne hade några av de andra grabbarna i klassen tänkt dra ned byxorna på och håna, för att han var omskuren. Det tilltaget lade sig pappa i och hindrade. För det var att skända en människa fullständigt, tyckte han. Anledningen var att pappas mormor Natālija ofta tog med sina döttrar till Rīgas olika kyrkor. Likaså diskuterade Natālija gärna med judinnorna

kel, men ur en annan en tvivelaktig välsignelse, eftersom den fråntar människor sitt individuella ansvar och förvandlar dem till barn eller får.

Dessutom finns faran att de kapabla och duktiga utnyttjas av de oansvariga, vilket hände i stor omfattning i Tyskland före kriget. Och det händer idag överallt, som vi kan se många exempel på.

Medborgarnas självbevaringsdrift bör säkerställas till varje pris, för när en person är avskuren från sina närande instinkter, så blir hon en flöjel för alla vindar. Hon är då inte bättre än ett sjukt djur, demoraliserad och degenererad och ingenting mindre än en katastrof kan återställa hälsan.

Stig Daun

Inspirerad av C.G. Jung, "Civilization in Transition".

som bodde i grannskapet, om Gud. Hon var den som främst bidrog till min pappas uppfattning om judarna, då hon hade hand om honom ofta.

Kommunisternas ockupation

Den Första ockupationen inträffade 1940. Det var kommunisternas ockupation sedan Hitler och Stalin delat upp världen för att kunna starta världskriget. Kommunisterna försökte gå in i Finland – Finska vinterkriget, men misslyckades. De gick in i Estland, Lettland, Litauen, halva Polen och Bessarabien (Moldavien idag).

*janis.vikmanis@
contra.nu*

Där lärer sig kommunisterna ofta med kriminella. Vem annars hatade sitt eget samhälle? Kriminella var ju bestraffade av sitt fädernesland, så att säga.

Kommunisterna deporterade alla de kom åt som hade centrala befattningar i samhället. Till Sibirien och en plågsam död. Eller så arkebuserades de på plats i massgravar. När nazisterna svek kommunisterna (Ribbentrop-Molotov-pakten), innan kommunisterna hann svika nazisterna, angrep de Sovjetunionen och de ställen där kommunister redan gjort utrensningar. I dessa civila samhällen, som gått sönder, kunde Förintelsen ta skepnad. Stalin hade koncentrerat sina elitförband utefter den nya gränsen i Polen. Hitler tog dem alla som kycklingar och slog ihjäl dem.

Nazisternas ockupation

Nu var nazisterna själva idioter. När de kom in i Lettland sade de: "Kommunist

är jude och jude är kommunist".

Kommunisterna hade lämnat sina nyförvärvade förrädare (de kriminella) bakom sig. För de var ju inte deras egna. De som varit kommunisternas hantlangare, fick självfallet kalla fötter. De hade repressalier att vänta från nazisterna nu. För att rädda sitt skinn, sade de:

–Vi skall hjälpa er att hitta judarna.

Därför var Förintelsen så svår i Baltikum. 98 procent av alla judar mördades i Lettland.

Fenomenet är besynnerligt, då letterna faktiskt tyckte om sina judar. Städerna hyste kring 10 procent judisk befolkning. Lettland var ett av de få länder, som tog emot judar som ville emigrera från Nazityskland, innan världskriget bröt ut. På mynten hade letterna davidstjärnor. Det var på 5-lats mynt präglades 1929–1932. Men mynten var så vackra, att folk samlade på dem och hade dem som sparserv. Så man gav ut sedlar med 5 lat efter 1932. Man hittar fortfarande idag gömmor på vindar och i olika skrymslen med dessa mynt.

Lettiska Legionen

Likaså hade Lettland en period mellan världskriget tre utbildningsministrar samtidigt. En tysk, en lettisk och en judisk.

Jag är själv uppvuxen med de forna soldaterna från Andra världskriget, som undslapp till Sverige. Jag hörde aldrig antisemitism från dessa före detta soldater. Aldrig. Farfar var en av de högsta officerarna som fanns kvar efter världskriget i Sverige. Kring honom möttes i Sverige de övriga före detta soldaterna från den Lettiska Legionen. Det var tvärt om med farfar, än vad folk förväntar sig av sådana personer. Så länge jag mindes honom, var han alltid för judarna och deras stat – Israel. Anledning var säkert till stor del för att Lettland (och övriga Baltikum) hade samma politiska bild som Finland. Man

hade inget otalt med judarna. Nazismen var i grunden en tysk snaps-fantasi med krigsskadat folk från Första världskriget i ledningen, betuttade av darwinismen. Skillnaden var att finnarna hade egna uniformer. Letterna (och balterna i gemen) var nog för få till antalet jämfört med finnarna, och tvingades därför ha tyska uniformer, om än med lettiska emblemer.

Den Lettiska Legionen bestod till största delen av tvångsmobiliserade. Undantag fanns. Farfar min var ett sådant – en frivillig på grund av sitt rättspatos, som den jurist han var. I hans familj fanns vänner som var officerare i Fria Lettlands armé. Givetvis var världskriget en pervers dans, där farfar utan krusiduller berättade att nazisterna gjorde kanonmat av de lettiska soldaterna. Farfar var frivillig, då han tänkte sig kunna ge igen för utrensningarna och kanske få de deporterade tillbaka. Fast världskriget utvecklade sig till något helt annat än vad någon föreställde sig, som var med om det. Farfar visste att judar mördades bakom fronten. Men inget tyder på att han själv var riktigt i närheten av skådeplatserna. Glodde man för närgånget på sådant, fanns risk att man själv blev satt till att utföra mordet. Han anade vad som skedde i ögonvrån och gjorde sig istället upptagen med fronten.

Företaget att efter kriget hitta sådana som utfört Förtintelsen bland exilletterna, var tämligen lönlöst. Sådana personer döpte om sig och visade sig aldrig mer i offentlighetens ljus. Ännu mindre bland dem som kunde känna igen sådana som avrättade judar – letterna i exil själva. Mot bakgrund av den lojalitet det lettiska civilstyret mellan världskriegen i Lettland hade mot judarna, är det ännu mindre troligt. Letterna själva hade inget speciellt emot att ange judemördarna. På så vis fångades den värste judemördaren bland letterna – Viktors Arājs. Letterna själva pekade ut Arājs.

Under den Första ockupationen 1940 delade pappa tillsammans med flera grabbar i klassen ut flygblad med uppmaning att stå emot ockupationen. Alla grabbarna infångades, skickades upp till rektorn och några kom kanske inte tillbaka. Pappa min fick råskäll av rektorn. Men bredvid rektorn satt den judiske grabben Ārons. När som rektorn skällt klart, sade Ārons:

Jānis Vikmanis, far till artikelförfattaren med samma namn, i Rīga 1943.

- Ah... släpp Jānis. Det är en bra grabb. Att Ārons nu satt och i praktiken stötte motståndet mot den kommunistiska ockupationen, berodde med all säkerhet på att många judar nu kände sig tvungna att hålla sig väl med den nya regimen. Under de första utrensningarna kommunisterna utförde 1940 strök många judar med också, då de var välsituerade lettiska medborgare och i lägre befattningar. Vilken fot skall man stå på?

Riskabelt känna till avrättningsplatser

Min far berättade att han på landsbygden under världskriget visste om ställen där avrättningar skedde och massgravar fanns. Men samma här. Kom man för nära, kunde man bli avrättad själv.

Pappas mormor Natālija dog en naturlig död 1941. Det var traditionellt begravningsfölje genom stadsdelen kring Maiznīcas iela 10, där pappa bodde. Bakom teatern Daile mitt i Rīga. Hennes judiska väninnor kom också. De var tvungna att gå i rämnstenen på gatan, med davidstjärna på. Men de kom. Efteråt kom de till pappas familj och sade:

-Vi har ingen mat. Kan vi be er om mat?

-Javisst ger vi er det, svarade man. Men vi har tyvärr bara fläskkött. Ni kan få det, om ni vill.

Och det var ärligt sagt. Pappas familj hade verkligen inget annat då. För man hade väldigt dåligt med mat i städerna under kriget. Judinnorna pratade med varandra lite tyst och vände sig om till familjen och sade:

-Ja. Men tala om för oss hur man tillreder det.

Flykten till Sverige

Andra gången en jude räddade livet på pappa, var 1945 i sammanbrottets Tyskland, då man släppte ut fångar från koncentrationslägren. Två judiska grabbar fick fatt på pappa och ville mörda honom. Han talade så bra tyska, att de trodde han var från Hitlerjugend. En av de grabbarna hindrade sig och frågade:

-Varifrån kommer du?

-Jag kommer från Lettland, svarade pappa.

Då släppte grabbarna honom direkt. Förklaringen var att den ende mänskliga fångvaktaren under hela deras vistelse i koncentrationslägret, var en lettisk man. Återigen – det lettiska folket och civilstyret tyckte egentligen om sina judar.

Farfar och hela tjocka släkten lyckades fly till Tyskland, helskinnade och utan en skråma. Farfar hade varit officer i 19 Lettiska Legionen. Där började KGB spåra farfar. Så han beslöt att dra vidare till Sverige. Och pappa skrattade. För vem lånade man pengar av, om inte judarna. Pappa sade:

-Pengar fastnar vid händerna på det där folket! Och han skrattade hjärtligt.

Man återbetalade allt med att skicka kaffe, kakao och liknande tillbaka per post.

Jag som skriver detta är yngste sonen i familjen och råkar också heta Jānis Vikmanis. Pappa hade ett gott sinne för humor. I Svedvi kyrkogård utanför Hallstahammar vid E18 finns gravstenar, där det är inristat Jānis Vikmanis, min farfars far. Sedan Jānis Vikmanis som är min pappa. Och slutligen sköter jag, en Jānis Vikmanis, om alla gravarna. Fast jag tror nog, att när jag sträcker på pedalerna och går till Gud, att det är vettigare att förvandla min "kavaj" till aska och strö ut den. ☞

BOK-NYTT

München

Den 29-30 september 1938 träffades i München, Bayerns största stad, fyra av världens då ledande statsmän med målsättningen att förhandla fram en hållbar fred för Europa. Bakgrunden var Nazitysklands krav på att annektera det tyskspråkiga Sudetenland i Tjeckoslovakien.

Drivande kraft bakom Münchenöverenskommelsen var Storbritanniens konservativa premiärminister Neville Chamberlain, vilken kort tid före mötet i München träffade den tyske diktatorn Adolf Hitler vid två tillfällen. Övriga närvarande statsmän vid det aktuella mötet var Italiens diktator Benito Mussolini och Frankrikes konseljpresident Edouard Daladier.¹

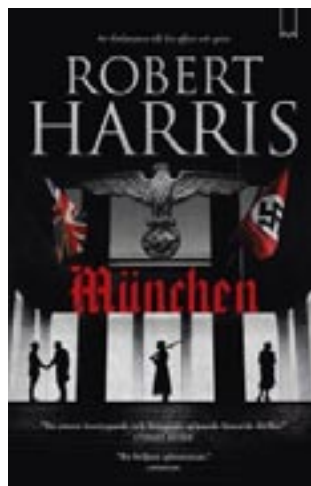
Efter två dagars överläggningar hade de närvarande statsmännen tvingat Tjeckoslovakien – som inte hade bjudits ¹<https://sv.wikipedia.org/wiki/M%C3%BCnchen%C3%B6verenskommelsen>

in till överläggningarna – att avträda Sudetenland. Chamberlain blev så till sig att han vid hemkomsten viftade med avtalet och deklarerade, att nu var freden i Europa säkrad i vår tid.

Nu blev det som alla vet inte riktigt så. I mars 1939 ockuperade Tyskland, i strid med Münchenöverenskommelsen, hela Tjeckien, samtidigt som Slovakien gjordes till en formellt autonom vasallstat. Storbritannien och Frankrike valde i det läget att garantera Polen att man skulle ingripa på landets sida om det blev angripet av Tyskland.

Detta skedde den 1 september 1939, varför Storbritannien och Frankrike inte hade något annat val än att förklara Tyskland krig: Andra världskriget var igång.

Den brittiske författaren Robert Harris, som tidigare bland andra minnesvärda böcker författat *Faderland*, *Enigma*, *J'Accuse* och *Spökskrivaren* har nu kommit ut med *München* som handlar om Münchenöverenskommelsen. Handlingen

en kretsar kring Hugh Legat, som är en av Chamberlains privatsekreterare, och dennes tyske vän Paul Hartmann, en tysk diplomat och samtidigt i hemlighet med i motståndsrörelsen mot Hitler.

De båda yngre männen, som lärt känna varandra i Tyskland sex år tidigare, sammanstrålar i Führerbau vid Königsplatz i München, den byggnad där överenskommelsen undertecknades. Byggnaden användes efter 1945 som förvaringsplats för av nazisterna stulen konst innan denna överlämnades till de rättmätiga ägarna. Den rymmer i dag Hochschule für Musik und Theater München.²

Det är bara att konstatera att

Robert Harris återigen skrivit en synnerligen läsvärd, informativ och spännande historisk roman som varmt kan rekommenderas. Själv läste jag den på en resa jag nyligen gjorde till München och Bayern, vilket onekligen förhöjde läsupplevelsen.

Bokens spänning ligger inte så mycket i själva det politiska skeendet – vi vet ju alla hur det gick med München-avtalet – utan desto mer i hur det kommer att gå för huvudpersonerna Hugh Legat och Paul Hartmann. Vilket inte skall avslöjas här.

Därtill kommer att Harris skildring är sprängfylld med intressanta historiska detaljer. Icke minst ger den en trovärdig psykologisk förklaring till Neville Chamberlains agerande – den brittiske premiärministern brann verkligen för att skapa fred på den europeiska kontinenten, även om han kan och bör kritiseras för ett otillåtligt mått av naivitet.

Tommy Hansson
Robert Harris: München. 339 sidor. Bookmark förlag.

²<https://sv.wikipedia.org/wiki/F%C3%BChrerbau>

CONTRA

4 1994...

Det var för tjugofem år sedan USAs förre president Richard Nixon avled och Contra hyllade hans minne med en artikel på temat "vänsterns fiende nummer 1". Han blev bland annat känd för sitt genombrott när det gällde förbindelserna med Kina, en politik som lagts upp av Henry Kissinger. Trots omsvängningen i Kina-politiken var Nixon en av de främsta när det gällde insikten om kommunismens verkliga karaktär. Contra hade ju några år tidigare gett ut hans insiktsfulla bok *Det verkliga kriget*, som behandlade kommunismens sanna natur och Västerlandets lämpliga motpolitik.

Serien om de före detta sovjetrepublikerna fortsatte med en artikel om Litauen. Där var motståndet mot Sovjetväldet särskilt intensivt, men efter några år lyckades de gamla maktmänniskorna från den kommunistiska diktaturen komma tillbaka, dock utan att kunna genomföra den gamla tidens politik.

I Norge genomgick det oppositionella Fremskrittspartiet en svår inre konflikt. De nyliberala kretsarna lämnade partiet och bildade en egen stortingsgrupp, som dock blev helt utan representation i det följande Stortingsvalet (1997). Protesterna rörde bland annat förhållandet

att Fremskrittspartiets ledare Carl I. Hagen gett efter i partiets profilfråga nummer 1, han hade accepterat skattehöjningar. Om det var dagspolitiken som uppmärksammades i vårt västra grannland så var det en nästan hundra år gammal historia som redovisades från vårt östra grannland. Det handlade om 1905 när Finland var ett storfurstendöme under den ryske tsaren. Självständighetsrörelsen i Finland blev alltmer aktiv och motståndsmännen tog emot utländska vapensändningar. Vapentransportfartyget Grafton sprängdes av ryssarna utanför Jakobstad i Österbotten.

...för tjugofem år sedan